Az embermentő és családfakutató Dr. Botskor Lóránt csendőr alezredes és a csíkdelnei Botskor családfa

Boldog Gyöngyi, Budapest - Dr. Sipos III. Béla, Pécs
(gyngy.boldog@gmail.com - sipos.bela1945@gmail.com)

(Második, befejező rész)

Tanulmányunk első részében a rendelkezésünkre álló szakirodalom alapján összefoglalást adtunk Botskor Lóránt embermentő tevékenységéről. A tanulmány megjelenése után sikerült megtalálnunk és kikölcsönöznünk a Pécsi Tudományegyetem Tudásközpontjából a következő könyvet: A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. Maros-Torda vármegye. Zemplén Vármegye. Főszerkesztő: Randolph L. Braham, Tibori Szabó Zoltán közreműködésével. Park Könyvkiadó. 2006. Az igen alapos mű az Udvarhely vármegye – Bözödújfalu c. részében (i. m. 1152-1154) részletesen foglalkozik Botskor Lóránt tevékenységével. Tibori Szabó Zoltán 11 irodalmi forrást idézett[1], közülük véleményünk szerint a legfontosabb Kovács András három könyve volt[2]. Kovács András interneten megtalált cikke, amelyet az I. részben közöltünk, segített minket abban, hogy a Botskor Lóránttal kapcsolatos eredeti forrásokat megtaláljuk, amiből kiderült, hogy – mint azt megírtuk – az 1944. májusi zsidódeportálások idején 60 székely szombatos internáltat – saját felelősségére – szabadon engedett a táborból, ezzel megmentette őket a koncentrációs tábortól, illetve a biztos haláltól. Ld.: "(Kovács András: „Amikor Ráduly pap kihozott minket..."Látó. Szépirodalmi folyóirat. 1994. július V. évfolyam 7.) szám.[3] A megmentettek között a Kovács család 19 tagja található[4], köztük Kovács András e szörnyű korszak hű krónikása, amint Gidó Attila írta:[5] „Élete elválaszthatatlan a szombatosság történetétől. Ő is benne él a történelemben, a szombatosság utolsó évtizedei egyben a saját önéletírásának, életének

[1] A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája.3. kötet. Függelék. Főszerkesztő: Randolph L. Braham, Tibori Szabó Zoltán közreműködésével. Park Könyvkiadó. 2006.

[2] Kovács András: Mondjatok Káddist egy székely faluért. Pallas-Akadémia Könyvkiadó. Csíkszereda. 1997. Kovács András: Az erdélyi szombatosság nyomában. Pallas-Akadémia Könyvkiadó. Csíkszereda. 1999. Kovács András: Útszélen fejfa. Balasi Könyvkiadó-Kriterion Könyvkiadó. Budapest-Kolozsvár. 1995.

[3] http://lato.adatbank.transindex.ro/?cid=1716 (Letöltés dátuma: 2015. június 18.)

[4] Ld. Tanulmányunk I. részét, Matrikula-2015-1.pdf 35. http://www.macse.hu/society/matrikula.php Letöltés dátuma 2015. június 18.)

[5] Látó – 15. évf. 7. sz. (2004. július) http://epa.oszk.hu/00300/00384/00018/23.html Letöltés dátuma: 2015. június 18.)

a részei is. Mintha a saját történetét mesélné, és közben egy egész közösség élete, mindennapjai tárulnak fel. A szombatosok története a második világháborúval véget ér." Kovács András[6] (*Bözödújfalu, 1926. január 9. – †Sepsiszentgyörgy, 2004. szeptember 29.) magyar újságíró, szerkesztő, író. A Zsil-völgyi bányászok, az erdélyi szombatosok és a lerombolt Bözödújfalu hű krónikása. B. Kovács András apja. A hivatkozott könyv[7] az általunk ismert valóságnak megfelelően írta le Botskor Lóránt embermenő tevékenységét. Most csak a könyv azon részeit idézzük, amelyek új információkat tartalmaznak: Kovács András körültekintő, minden részletre kiterjedő kutatásainak eredményeiből tudjuk, hogy a gettóba hurcolt szombatosok közül 60 személyt Ráduly István László … mentett meg. … a katolikus pap részben hamis igazolványai meggyőzték Bocskor Lóránt csendőr alezredest, aki az „igazoltakat haza engedte."[8] „Ráduly István László római katolikus plébános 1942-ben került Bözödújfaluba. Megdöbbenve vette tudomásul, hogy a zsidótörvények hatálya a faluban élő székely „zsidózókra" is kiterjed. Ezt szóvá is tette feletteseinek, akik azonban megdorgálták … s figyelmeztették, hogy „az ügy megbolygatásával" ne hívja ki maga ellen a hatóság haragját. … az egyik házban bukkant rá Kohn Sámuel budapesti rabbinak a székely szombatosság történetéről írott könyvére. Elolvasta, s úgy döntött, az abban talált információkat bizonyítékként felhasználva visszahozza a gettóból az elhurcoltakat. …A plébános azzal jelentkezett N. Schröder őrnagynál, aki a Gestapo részéről a gettósítást felügyelte, hogy híveit akarja igazolni. Az őrnagy elutasította, de Bocskor (Botskor?) Lóránt csendőr ezredes egy kapitányt adott mellé, aki bevitte a gettóba. Napokig tartott, amíg „hívei" jelentős részét „igazolta"… Körülbelül hetven személyt sikerült kimentenie a Koronkai úti téglagyárból… Mintegy tíz személyt azonban semmiképpen nem sikerült igazolnia … Miután az igazolásokkal végzett, a plébános … a kimentetteket hazaszállíttatta. A háború után írott nyilatkozatában Bocskor Lóránt közölte: … A Ráduly plébános által összeszedett akták és a Kohn Sámuel-kötet segítségével sikerült végül Bocskoréknak meggyőzniük N. Schröder Gestapo-őrnagyot, hogy engedjék szabadon a bözödújfaluiakat. A géreknek nyilatkozatot kellett aláírniuk, amelyben kijelentették, hogy nem zsidók. Akik nem írták alá, azok a német haláltáborokban pusztultak el ... A bözödújfaluiak 1946. augusztus 30-án … írásos nyilatkozatban hozták a magyarországi hatóságok tudomására, hogy életüket Bocskor Lóránt csendőr alezredesnek köszönhetik … Ráduly plébános külön nyilatkozatban tanúsította, hogy „Botskor Lóránt alezredes által és az ő parancsára szabadultak" ki a gettósított „zsidózók". Ezúttal nyilvánvalóan a bözödújfaluiak mentették meg a csendőrtisztet …"(Kiemelések: S. B.)

[6] https://hu.wikipedia.org/wiki/Kov%C3%A1cs_Andr%C3%A1s_(%C3%BAjs%C3%A1g%C3%ADr%C3%B3) (Letöltés dátuma: 2015. szeptember 12)

[7] I. m. A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. Bözödújfalu. 1152-1154.

[8] I. m. : A magyarországi holokauszt földrajzi enciklopédiája. 2. kötet. 750.

A Botskor (csíkdelnei és csíkszentmártoni) családfa.[9]

Botskor de Csíkdelne et Csíkszentmárton.[10] 134. T. 8. Nemessége ősi székely jogon alapszik. – (1614. évi Bethlen Gábor-féle nemesi összeírás Udvarhely vm. lt.). – Egyik ága címerében a bocskort használja. – Botskor Lászlónak 1789. évben használt c. p. – Gróf Teleki lt. Dipl. oszt. 881. A család címere:

A fontosabb családfa-levezetéseket Botskor Lóránt két munkájában összegezte. Az első: Dr. Botskor Lóránt: MNL OL P 875 – Botskor család. 1637-1848 pereskönyv, (541/1951.02).

A második: Dr. Botskor Lóránt: A Csík vármegyei törzsökös székely Bochkor, Botskor, Bocskor család története 1569-1950-ig, OSzK 1958/ 28.[11] Családfa rajzokat (3 darab) és 40 oldal legépelt családfa-levezetést tartalmaz az OSzK anyag. Az 1500-as években a „cs" hangot „ch"-val (Bochkor) és „cz"-vel (Boczkor illetve Boczykor), 1770-1850 között „ts"-sel (Botskor), 1850 után „cs"-vel (Bocskor), vagyis kiejtés szerint írták. Botskor Lóránt többnyire a Botskor nevet használta, ezért mi is egységesen ezt alkalmaztuk. A leszármazási igazolásra a születési anyakönyvek és a hiteles periratok szolgáltak. A kapcsolat megteremtése nem volt nehéz, 1755-ig kellett visszamenni, mert minden ág ősét a produktionális per 1755-ig igazolta. Megkönnyítette ezt, hogy Csíkszentmártonban 1709, Csíkdelnén 1717[12] óta a római katolikus plébánia anyakönyve megvan, és a csíkdelnei ág régi iratai 1685-ig visszamenőleg Botskor Benedek kutatásai alapján az 1930-as években megkerültek Csíkdelnén. A Botskor-ágak ismert első letelepedési ideje és helye: 1569 Csíkszentmárton és Szeretszeg (jelenleg Tusnád része Hargita megyében), 1575 Csíkszentgyörgy, 1599 Csíkcsekefalva, 1602 Csíkkozmás, 1643 Kászon, Csíkszentsimon, Csíkszentimre, 1685 Csíkdelne (Botskor Lóránt: OSzK 1958/28**).** A Botskorok ősei és a család számos leszármazottja Hargita megyében, Csíkszereda környéki falvakban élt, vallásuk katolikus volt. A család eredetének helye tehát Csíkszentmárton,

[9] A teljes kutatási anyag (digitalizált iratok, anyakönyvek, halotti értesítők, fotók, doc-fájlok stb.) megtalálható az interneten: **www.terray.hu/családtörténet.** Tanulmányunk a következő kézirat összefoglalása: Boldog Gyöngyi-Dr. Sipos III. Béla: A Bocskor (csíkszentmártoni, majd csíkdelnei) család. (Dr. Bocskor Lóránt OSzK 1958/28. és MOL P 875 Botskor család forrásanyagának feldolgozása és kiegészítése) 225.

[10] Magyarország címeres könyve. (Liber armorum Hungariae) Arcanum DVD IV. kötet.

[11] Országos Széchényi Könyvtár. Kézirattár. Fol. Hung.: 2921. Csík vármegyei törzsökös székely Bochkor, Botskor, Bocskor család története 1569-1950-ig.

[12] Az anyakönyveket jelenleg a Csíkszeredai Állami Levéltárban őrzik és 2003 óta külföldön élők is kutathatják, fotózhatják. Az említett katolikus anyakönyvek közül megvan: Csíkszentmárton 1857-1904, Csíkdelne 1765-1895. A korábbi anyakönyvek valószínűleg elvesztek.

Csík székben a nemek és ágak hovatartozását nem lehet megállapítani, így a Botskor név eredete is ismeretlen, az ősi személynevek közé sorolhatjuk. A monda szerint egy tatár betörés alkalmával a bekerített székely csapat a megmenekülését egy Botskor ősnek köszönheti, mert indítványára a bocskorukat fordítva húzták fel, így a lábnyom a tatárokat félrevezette és így az egész székely csapat megmenekült. Így maradt a Botskor név a családra. Az MNL OL-ben található nemességigazolási per iratai szerint (lásd a J-7 B. perkötet kivonatát), amelyet 1754. január 14-én indítottak, a család a csíkszentmártoni birtokát az első foglalás ősi jogával bírt székely öröksége alapján 1570 óta kimutathatóan bírja, ezért a család időtlen időktől fogva nemességet élvezett. Az új felpereseket a királyi tábla Bochkor (Botskor) Márton 1570. március hóban megadományozott őstől származásukat levezető igazi, valóságos nemeseknek nyilvánítja. A csíkszentmártoni székely örökség közel 400 év óta a kisbirtokos Botskor családtagok kezében van. A család nemeslevelet vagy armálist nem kapott, de nem is kért, mert az első foglalás jogánál fogva mindig székely nemesi szabadságot élvezett. Ezt a jogállását mindvégig megtartotta. Botskor Mihályné II. született (továbbiakban sz.) Intze Erzsébet 1789. február 19-én bekövetkezett halála után tetemes adósságot hagyott gyermekeire. Özvegy Betegh (csíktusnádi) Antalné, sz. Botskor Erzsébet és Akler (illetve Aichler) (leitmeritzi) Józsefné, sz. Botskor Zsuzsa (*1744. – †1814. január 28.) mint felperesek testvérük, Botskor János ellen transzmisszionális osztályos pert indítottak 1797. május 31-én. A per alapja a leányokat megillető rész az Intze, Csathó, Bíró, Miklós és Botskor családoktól örökölt ingatlanokból. Botskor János (*Csíkdelne, 1732. február 2. – †Csíkdelne, 1814. november 25.) és Botskor Elek (*Csíkdelne, 1738. – †1812. február 19.), valamint leánytestvéreik, Botskor Erzsébet (*1733. október 27. – †1812-1817 között) és Botskor Zsuzsa (*1744. – †1814. január 28.) között 22 évig (1797-1819) tartott a per, s időközben a felperesek és az alperesek is elhunytak. A perirat 256 oldal, az egyetlen megmentett családi okmány. Botskor Lóránt 1951. június 11-én a MNL OL-ben letétbe helyezte, ott a Botskor család iratai, Botskor pereskönyv címszó alatt megtalálható. A csíki alsó nemesszék a felperes leányokat 1807. május 24-én keresetükkel elutasította, ezt 1811. május 14-én a derékszékhez[13] megfellebbezték. A derékszék 1811. június 11-én a keresetet csak az Intze-, Csathó- és Bíró-jussra ismerte el. Az alperes Botskor János 1812. február 19-én a marosvásárhelyi táblához fellebbezett. Az iratok 1817-ig a táblánál feküdtek, közben a felperesek (Botskor Erzsébet és Botskor Zsuzsa) és az alperesek (Botskor János és Botskor Elek) meghaltak. 1817-ben Sándor László Csík széki asszesszor (ülnök) Betegh (csíktusnádi) Ignátz nevében felszólítja Botskor János fiait, Pált, Zsigmondot és Mihályt, hogy az ősi ági vagyonra egyezzenek meg. Botskor Pál a felhívást 1817. április 20-án megküldte Nagysármásra testvérének, Botskor László I-nek. Az eredeti Botskor Lóránt birtokában volt. A vagyont 1819-ben Gyimeslakon arányosan felosztották. A fiúág nevében Botskor Pál és Zsigmond, a leányág nevében Betegh Ignácz (Botskor Erzsébet és Betegh Antal fia) gyergyói asszesszor írta alá. A 22 éves per ezzel befejeződött. A per iratai magyar és latin nyelven íródtak, néha keveredett a két nyelv. A periratok bár 1797-1819 között keletkeztek, de mindig volt utalás az előzményekre, az 1726-1735-ös évekre, néha még korábbra. A családfákat is közölték, mivel a rokoni kapcsolatokat is feltár-

[13] A fellebbezett perek másodfokon a derékszék (sedes generalis) elé kerültek.

ták. Sok tanút hallgattak meg, akik általában idősek voltak és emlékeztek Botskor Mihály I. őseire, leszármazottaira, rokoni kapcsolataira és a birtokviszonyokra. A tanúknak meghatározott kérdésekre kellett választ adniuk, a kérdések mindegyik tanú esetében azonosak voltak. A tanúk korát minden esetben megadták, így tudjuk a születésük évét is. A tanúk vallomásai alapján a Botskor család férfi és főleg az anyai (női) ága is ismertté és kutathatóvá vált. A periratokból látható, hogy nem szép dolog a családtagok közötti pereskedés, de ennek köszönhető az, hogy a Botskor és rokon családok családfái abban a korban is levezethetővé váltak, amikor még kötelező anyakönyvezés nem volt. A periratokban a családfa-levezetés[14] egy része a következő:

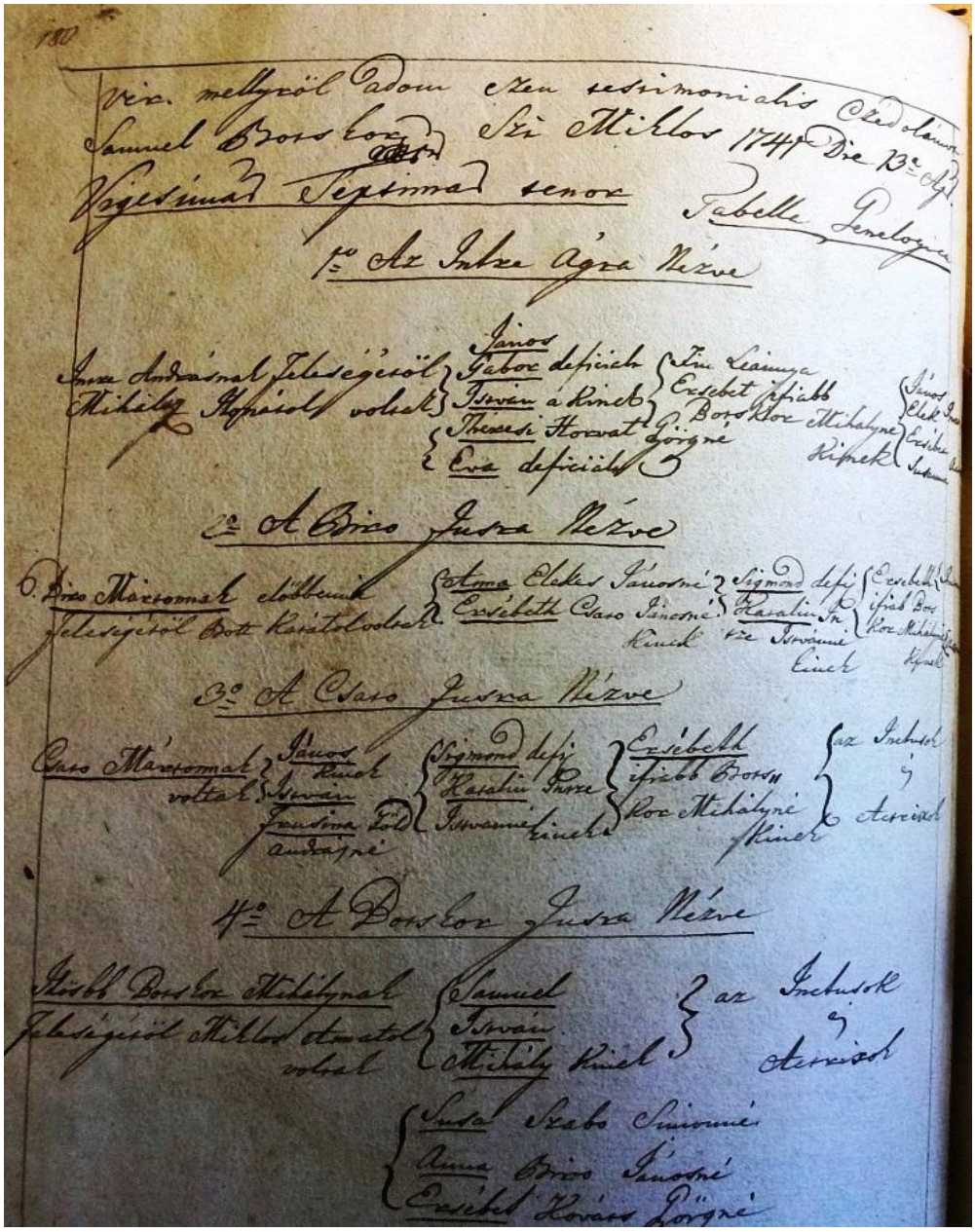

[14] MNL OL P 875. 180-182.

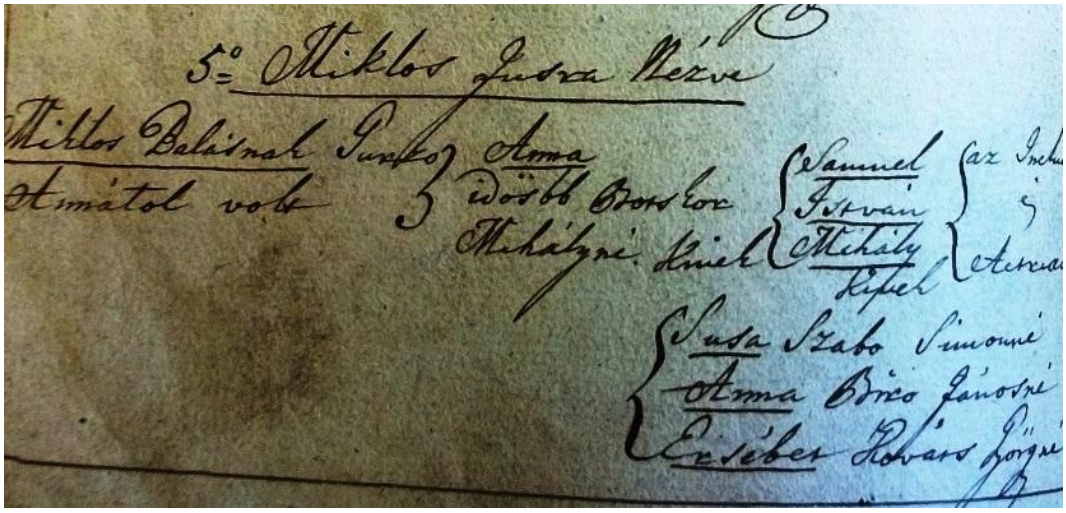

A Miklós jussra nézve. A Miklós (csíkszépvízi) család családfája[15].

A1. **Miklós Balázs** (*1655 k. – †Dărmănești, ma Dormánfalva Moldvában 1701 – 1703. április 9.) Θ 1685. **Gurzó Anna** (*1659 k. – †1703. április 10. után), 1689-ben Csíkszentmiklóson megyebíró. Miklós Balázs csíkszépvízi asszesszor, (ülnök) (1687 – 1701)[16]. 1687-ben Csíkban a határokat bejárták[17]:… „csíkszépvízi Miklós Balázs felcsíki esküdt asszesszorral, Bíró István bíróval, madarasi lakossal, …Bíró Mihállyal, lófővel, vacsárcsi (csíkvacsárcsi) esküdttel,"… 1703. április 10-i iratból: „Csíkdelnén élt Intze Andrásné fiaival Intze Gáborral és Intze Istvánnal, néhai Intze János árvája Intze Sámuel, ez utóbbi leányai Intze Éva és Intze Terézia. Intze Istváné volt a kőház az egyéb épületekkel." Említve van Intze Sámuel, továbbá néhai Miklós Balázs uram özvegye, akinek zálogban volt birtoka Csíkszépvízen." Felsorolták, hogy az egyes jobbágyok kiké voltak. Részletesen fel van sorolva az, hogy ki mennyit örökölt a földekből és a jobbágyokból és cigányokból. Az öröklést igazságosnak minősítette az irat. 1776-ban a Miklós (csíkszépvízi) család[18] produkált, (nemességet igazolt).[19]

B1. **Miklós Anna.** Θ **Botskor Mihály I.** (*1663 – †1740)

---

[15] Jelölések: *=a születés vagy keresztelés időpontja, Θ=a házastárs (férj vagy a feleség) neve, a házasságkötés időpontja, †=a halál időpontja, helye, k.= körülbelül, nincs pontos adat, de becslést lehetett végezni. Vastag betű=egyeneságú ős.

[16] Endes Miklós i. m. 128. Endes Miklós dr.: Csík, Gyergyó, Kászon székek (Csík megye) földjének és népének története 1918-ig. 1938. Reprint kiadás. Akadémiai Kiadó. 1994. 128.

[17] A bejárás a Thököly féle lázadással volt összefüggésben. Késmárki gróf Thököly Imre (Késmárk, 1657. szeptember 25. – İzmit, 1705. szeptember 13.) kuruc hadvezér, 1682.–1685. között Felső-Magyarország, majd 1690-ben Erdély fejedelme.

[18] Endes Miklós i. m. 223.

[19] 1842-ben a csíkszépvízi Miklós katonacsalád nemessége újra igazoltatott. Endes Miklós i. m. 260.

Az Intze jussra nézve. Az Intze (menasági, csíkszentsimoni majd csíkdelnei) család családfája.

A1. **Intze András** (*1626-1628 – †1703. április 10. előtt), Θ **Miháltz (altórjai, kézdi-polyáni) Ilona** (†1703. április 10. után), Incze András I. Rákóczi Györgytől menasági lófőséget kap 1655-ben. Anno 1766. 16n Apr. „…Tanúk bizonyításából igazolva van, hogy néhai Intze András egyik fiának úgy mint Intze Istvánnak egyetlen egy leánya volt, Erzsébet…”[20] Incze András delnei, felcsíki alkirálybíró 1671-ben vallomást tett, abban az ügyben, hogy Dacó János, mint főtiszt, igényelheti-e, hogy a csíkiek az Ő magánbirtokán fizetés nélkül dolgozzanak ? A válasz, nem kötelezhették Őket ingyen munka végzésére.[21] 1694. február 15-én a tatárok beütöttek Csíkba, Felcsíkot kirabolták és elhurcolták Miklós Péter feleségét és családját, Incze Andrásné úrnő egész családját és jobbágyait, férje kivételével, valószínűleg Delnéről…[22]. Incze András (csíkszentsimoni) jelenlétében Csíkszentsimonon 1729. április 24-én kiegyezett Endes Miklós László Pállal, hogy utóbbi kifizette a tatároknak fizetett váltságdíjat, amivel ősei tartoztak az időközben elhunyt Endes Györgynek, aki a kölcsönt 1694. június 9-én adta. Az ún. tatár per 1705-ben kezdődött és az ősiség eltörlésével 1853-ban szűnt meg. Ez a per 148 évig tartott, mert a kölcsönért Endes György és utódai a hitelezők birtokait lekötötték.[23] Miháltz Ilonát 1703. április 10-én özvegyként említik, vagyis Intze András ekkor már nem élt.

B1. Intze János (†1703 előtt)

C1. Intze Sámuel.

B2. **Intze István** (†1715-1720) Θ **Csató Katalin**. (†1715 k.) A birtokot és a házat az egyház kobozta el Intze Istvántól, azért mert egy ünnepség után lovon addig űzte a helyi plébánost, amíg annak a „szemérem testén” olyan súlyos sérülései lettek, hogy harmadnapon belehalt. Leánya, Intze Erzsébet fiatalon árván maradt,[24] először öreg Mikes Mihály vette szárnyai alá, majd amikor ő meghalt, akkor Mikes Ferencnél lakott. Mikes Ferencné kérelmére elkobzott jószágát a kőházzal együtt, ingyen visszakapta (1715-1721 között, tehát gyermekkorában) Mártonffi György[25] erdélyi püspöktől. A periratok alapján 1715-ben Intze István még élt és az ősi házban maradt. A periratban említve vannak az 1732. július 15-én Csíkszépvízen történtek, amik a per alapját képezték: fel van sorolva Botskor Mihály és felesége, Intze Erzsébet, továbbá szülei, néhai Intze István és néhai Intze Istvánné Csató Katalin.

---

[20] MNL OL. P 875 – Botskor család. 1637-1848 pereskönyv, (541/1951.02) 222.-223.

[21] Endes Miklós i. m. 126.

[22] Endes Miklós i. m. 162.

[23] Endes Miklós i. m. 170.

[24] Botskor pereskönyv. 17.

[25] Báró Mártonffy György püspök volt 1713. február 18. – 1721. szeptember 5. Intze Erzsébet tehát az apjától elkobzott jószágot 1721. szeptember 5. előtt, valószínűleg 1720-ban, 12 éves korában kapta vissza, amikor már szülei nem éltek.

C1. **Intze Erzsébet,** (*Csíkdelne, 1708 – †Csíkdelne,1789. február 19.) fiú-leány[26], Θ **Botskor Mihály II.** (*1705 – †Csíkdelne, 1785. március 9.)

B3. Intze Gábor aki def., nem maradtak utódai.

B4. Intze Thrési (Terézia) (†1726 előtt) Θ Horváth (felcsíkszéki) György.

C1. Horváth Ágnes, (*1713 – †1791 után), Θ Zonda (golyári) György (†1791 előtt) 1791-ben Zonda György özvegye, sz. Horváth Ágnes 78 éves tanú Kézdiszéken Polyánban[27] élt, ahol a rokon Miháltz család tagjai is éltek.

B5. Intze Éva (†1715. előtt) deficiált,[28] nem maradtak utódai.

Botskor Mihály I. által 1738. május 29-én szerkesztett és 1744-ben ugyancsak májusban tűz által elégett végrendelet fennmaradt töredéke.[29] Az első oldal:

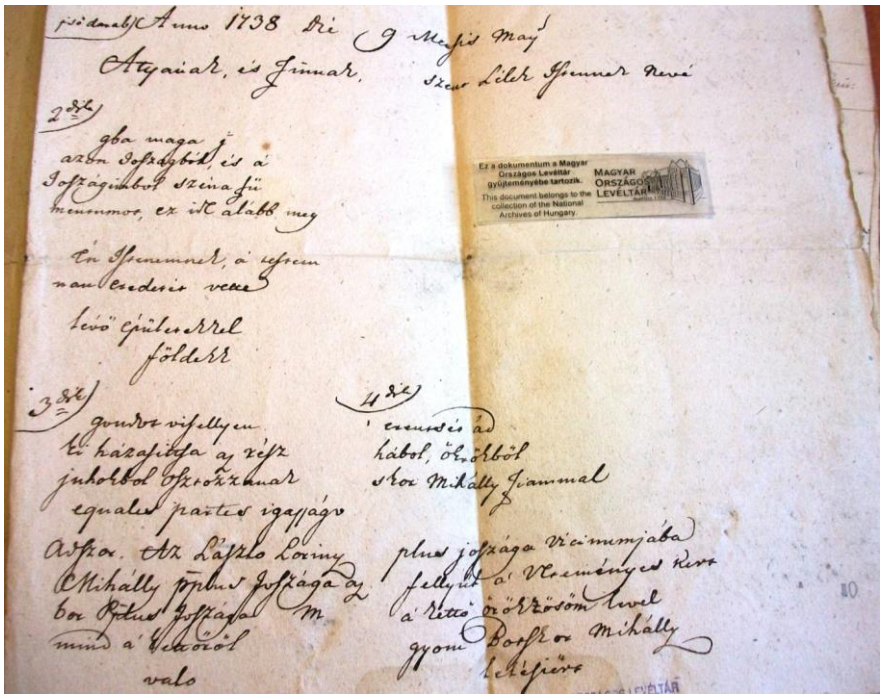
Ez a dokumentum a Magyar Országos Levéltár gyűjteményébe tartozik.
This document belongs to the collection of the National Archives of Hungary.
MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR

[26] „A törvények viszonylag pontosan szabályozták az utódok öröklési rendjét: az 1555-ben összeírt törvények alapjában véve az 1451-es, Marosvásárhelyen elfogadott szabályozást részletezik: a földet a fiú örökli, de köteles a leánytestvért „a maga székének törvénye szerint" kiházasítani. Abban a családban, amelyben fiú örökös nem volt, a „leány ollyan örökös az attya örökségében, mint a fiú" (ti. a maga családjában). Ez pedig nyilvánvalóan a fiú-leány intézmény törvényességére és akadálytalan működésére mutat." Egyed Ákos: A székely örökség és jelentősége a székelyek történelmében. Korunk. 2007. Július.

http://www.korunk.org/?q=node/8&ev=2007&honap=7&cikk=8609 (Letöltés dátuma 2015. június 18.)

[27] Kézdipolyán neve 1899 óta Kézdiszentkereszt. Kovászna megyében található.

[28] Deficiált, továbbiakban „def."

[29] MNL OL P 875 – Botskor család. 1637-1848 pereskönyv. 10-12.

Botskor Mihály II. eredeti aláírása 1732. október 30-án.

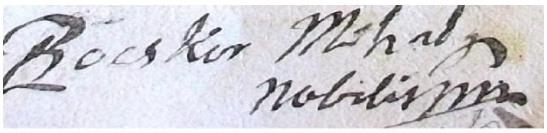

A Bíró jussra nézve. A Bíró (vacsárcsi) család családfája.

A1. **Bíró (vacsárcsi) Márton**. (*1630 k. – †1702. május 13.-1703) 1. Θ **Bott Katalin**, 2. Θ N. N.

1672-ben Bíró Márton házánál felvett jegyzőkönyv. 1688-ban Csíkmegyei nemes Bíró Márton, Szabó (csíkdelnei) Miklós, Csató Márton és fiai, Csató János és Csató István, Pap Miklós, Sándor István, néhai Darabos György, Geréb (ilyefalvi) János, Csató Márton és fiai adóssági, zálogleveleI. Egy tanúvallomás szerint 1703-ban Bíró Márton halála után szállott leányaira a Bíró juss. 1702. május 13. Vacsárcsi (Vacsárcsi falu Hargita megyében.): Nobiles: Bíró Márton.

B1. Bíró Anna, Θ Elekes (gyergyóújfalui) János.

C1. Elekes Ferencz

B2. Bíró Elek.

B3. Bíró János.

B4. **Bíró Erzsébet** Θ **Csató János**. 1728. július 17. Fekete Gergely oláh ember megölte Zabolai Miklós, Mihály nevű jobbágyát. Fekete Gergelyt Csató János mentette meg a súlyosabb büntetéstől.

C1. Csató Zsigmond, (*1700-†1752.) Θ Gáborfi Anna (†1760. után). Csató Zsigmondnak nem lévén utódai mindent testvére Csató Katalin, Intze Istvánné leánya Intze Erzsébet örökölt.

C2. **Csató Katalin**, (†1715 k.) Θ **Intze (csíkdelnei) István**.

D1. **Intze (csíkdelnei) Erzsébet**, Θ **Botskor Mihály II**. (*1705- †Csíkdelne, 1785. március 9.)

B5. Bíró Zsuzsanna, 1. Θ nemes Czikó (mindszenti) János, 2. Θ Nemes László Désen.

B6. Bíró Krisztina, 1. Θ Töltséres Ferenc, (első férjéhez 18 éves korában ment hozzá, apja ezután meghalt), 2. Θ Sánta Kelemen, deák.

A Csató jussra nézve. A Csató (csíkdelnei) család családfája.

„1604-ban Sz. Imréről Botskor János hadnagyságából lustrál Csató András. 1619-ben lustrálnak Csatószegről Csató Márton, Csató János és Csató Máté 1643-ban lustráltak Delnéről. Csató Jánosnak fiai: Csató Mihály, Csató György, Csató István, Csató Márton, akik I. Leopold királytól 1659-ki augusztus 23-án kelt czimeres nemesitő levelet nyernek, mely Magyarországban Bars vármegyében kihirdettetett. A csíkdelnei Csatók 1659-ben nyert címere ez: a paizs kék mezejében kék mezőben

hármas dombon vörösbe öltözött kar, nyillal átütve, és egy fehér-piros zászlót lengetve. A paizs fölötti sisak koronáján ugyanazon ábra van. Foszladék jobbról arany-kék, balról ezüst-vörös.” [30] [31] [32]

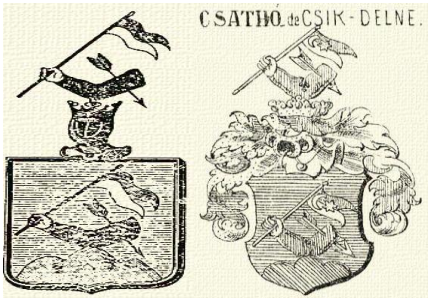

A1. **Csató Márton.** 3 gyermeke (1700. március 16-án) Nagy Iván szerint, „Csató Márton apja Csató János. 1643-ban Delnén lustrál. Csató Márton 1659-ben czimert kap I. Leopold királytól. Csató Márton és fiai János és István vagyoni ügyei, perei 1685-1760.”

B1. Csató Fruzsina, Furus (*1644-†1711.) Θ Zöld András. (*1650-†1710.) Apja Zöld Mihály (*1615-1620 k.-†1681-1702) akinek 4 fia Zöld István, Zöld János (*1695-†1770), Zöld Tamás és Zöld András, (1681-ben falusbíró) akik 1702-ben mint „osztozó atyafiak” a vagyonon osztoztak. Zöld Mihály apja Zöld Márton (*1590 k.-†1643 után). A Zöld (madéfalvi) család lófő família volt. Endes Miklós szerint 1742-ben „hadi érdemeik” elismeréseképpen kaptak Mária Teréziától nemeslevelet.

C1. Zöld Péter (†1730 előtt) Θ Jártó Erzsébet (†1730 után).

D1. Zöld János I. (*1695 k. -†1770 k.) Θ Olti (madéfalvi) Katalin (*1703) Θ 1721. július 6. Olti Katalin, apja Olti Péter.

E1. Zöld János II. 1788. február 15., Zöld János, Botskor János és Csató Antal közötti osztályos egyesség.

E2. Zöld András.

E3. Zöld Péter székely missziós pap (*Csíkmadéfalva, 1727. szeptember 21.- †Csíkszentimre, 1795. június 25.)[33] az 1762-64-es székelyföldi események (a madéfalvi vérengzés) egyik főszereplője.

B2. **Csató János** (†1746 előtt). Említve 1694, 1700, 1702.[34] Θ **Bíró Erzsébet.** 1699. március

---

[30] Nagy Iván: Magyarország családai. III kötet. 117-118. Csathó (csíkdelnei) család alapján a fontosabb kiegészítések, amik összhangban vannak, illetve kiegészítik a Bocskor Lóránt által összegyűjtött periratokat.

[31] Kempelen Béla III. kötet: Csató (csikdelnei)

[32] Siebm. 107., erd. 263.

[33] Ld.: https://hu.wikipedia.org/wiki/ Zöld_Péter (Letöltés dátuma 2015. június 18.)

[34] Endes Miklós i. m: 520-540. II. Függelék. Regestrum sedis Siculicalis Csík Superioris. 1702. 1702-ben Csík megyében összeírt szabad székelyek jegyzéke. Delne. Nobiles: Gabriel Incze (Intze Gábor), Joannes Csató (Csató János), Michael Botskor (Botskor Mihály I.), Stephanus Csató (Csató István).

28. Csató János és neje, Bíró Erzsébet beleegyezését adja György Mihály és Mihály Erzsébet jobbágyai felszabadításába. 1700. április 22. Csató Márton halála után osztozkodtak fiai: János, István és leánya Furus. 1734. június 12. Csató János, Csató Zsigmond és Intze Gábor közötti megegyezés, zálogbirtok tisztázása.

C1. Csató Zsigmond, (*1700-†1752. április 5.) Θ 1732 Gáborfi Anna (†1760 után).

1752. özvegy Csató Zsigmondné Gáborfi Anna követeli, hogy Botskor Mihályné II. Intze Erzsébet fizesse ki a kárát.

C2. **Csató Katalin** Θ **Intze (csíkdelnei) István**.

D1. **Intze Erzsébet** Θ **Botskor Mihály II.** Csíkdelnén Intze Erzsébet Csató Zsigmond udvari consiliarius (tanácsos) összes vagyonát örökölte, de többek között e miatt volt a hosszas pereskedés.

B3. Csató István.

Csató Zsigmond saját kezűleg írt és aláírt nyilatkozatában utasítást ad Botskor Mihályné sz. Intze Erzsébetnek (akinek édesanyja Csató Katalin, Csató Zsigmond húga) a jövőben lefolytatandó peres és peren kívüli ügyeinek vitelére. 1733. július 19.[35]

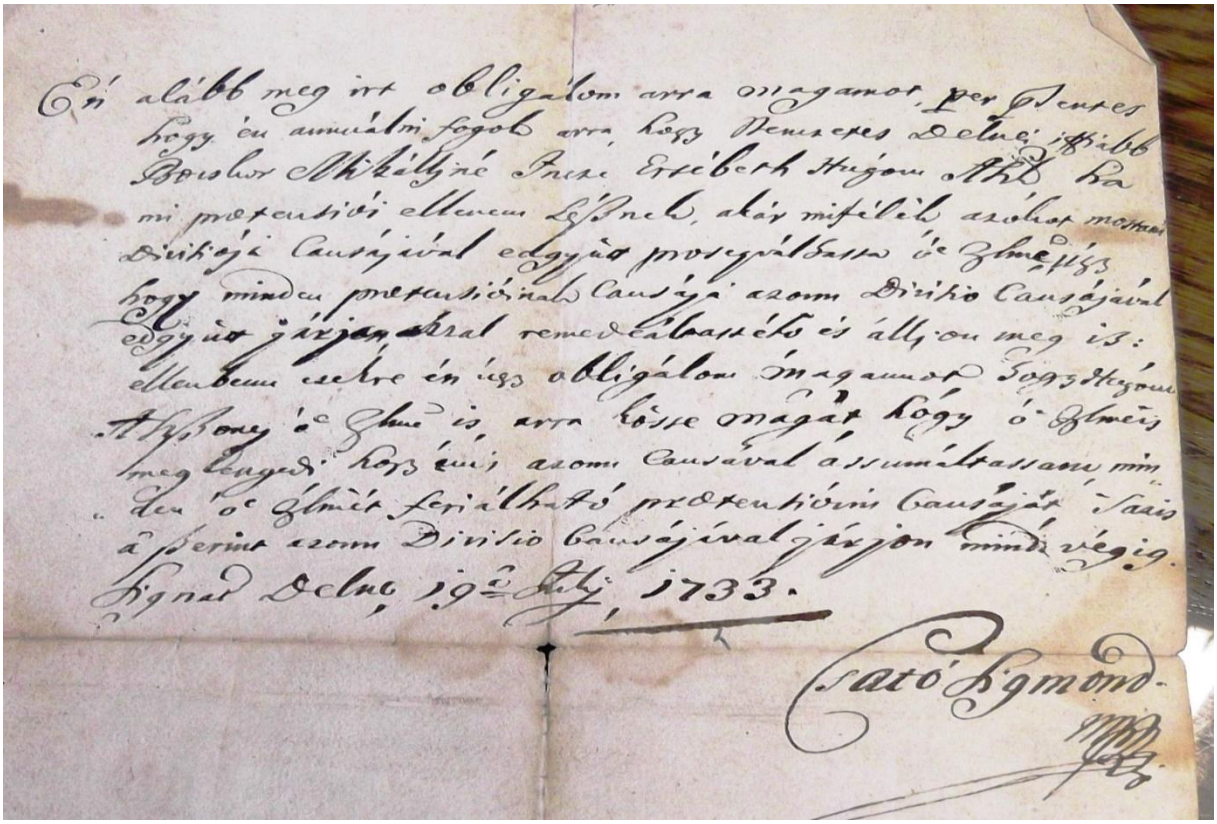

Én alább meg írt obligálom arra magamat, per Generes hogy én annálinkább fogok arra hogy Generes Deliri jobbágyi Botskor Mihályné Intze Erzsébet Asszonyom Mihályt ha mi pretensiói ellenem lesznek, akár mifélék azokhoz magam Dirihoja Causájával egyjütt procedáltassa és Elmélje hogy minden pretensiónak Causája azom Dirikio Causájával egyjütt járjon által remedeiálassék és állyon meg is: ellenben ezekre én igy obligálom magamat hogy Asszonyom Mihályné is arra kösse magát hogy ő Elmélje meg engedi hogy énis azom Causával assumáltassam mindőn Generes Elmélt feriálható pretensióimi Causáját saját személyem azom Dirikio Causájával járjon minden végig. Signat Deliri 19 Julij 1733.

Csató Zsigmond

[35] MNL OL P 875 – Botskor család. 1637-1848 pereskönyv. 167-168.

A Miklós (csíkszépvízi) család felmenő ágbeli leszármazása. A Gurzó (csíkszentmiklósi) és a Sajgó (csíkszenttamási) család.

A1. **Kelemen Bálint.** (Lehet, hogy nagyernyei vagy madéfalvi vagy alsócsernátoni)

B1. **Kelemen Mihály.**

C1. **Kelemen Erzsébet** Θ **Intze Balázs.**

D1. **Intze (Intzeh) Borbála** Θ **Gurzó János**.

E1. **Gurzó Mátyás** Θ **Sajgó N**.

F1. Gurzó Judit Θ Boros György.

G1. Boros Anna Θ Sándor Mihály.

H1. Sándor László.

F2. **Gurzó Anna** Θ **Miklós (csíkszépvízi) Balázs** (1689 Csíkszentmiklós, megyebíró, 1681 majd 1687-1702 asszesszor)

G1. **Miklós Anna** Θ **Botskor Mihály I**. (*1663- †1740)

H1. Botskor Sámuel.

H2. Botskor István.

H3. **Botskor Mihály II**. (*1705 – †Csíkdelne, 1785. március 9.)

H4. Botskor Anna Θ Bíró János.

I1. Bíró Krisztina.

E2. Gurzó István.

A Siebmacher's Wappenbuch alapján a Sajgó I. család címere:

A1. Sajgó (szenttamási) Márton.

B1. **Sajgó (Saigo, Saygo) Ferencz I.** 1635-ben Csíkszenttamáson (Hargita megyében) élt, 1635. november 4-én jelentést küld Csíkszék főtisztjeinek, s ez az első okirat, amelyben a csíki derékszék előfordul.

C1. **Sajgó N.** Θ **Gurzó Mátyás.**

D1. **Gurzó Anna** Θ **Miklós (csíkszépvízi) Balázs.**

E1. **Miklós Anna** Θ **Botskor Mihály I**. (*1663- †1740.)

D2. Gurzó Judit Θ Boros György.

D3. Gurzó István.

E1. Gurzó N. Θ Boros György.

E2. Boros N. Θ Sándor Mihály.

H1. Sándor László.

B2. Sajgó János I.

C1. Sajgó János II.

C2. Sajgó Ferencz.

D1. Sajgó Gáspár.

D2. Sajgó István.

D3. Sajgó III János.

D4. Sajgó Imre.

A Miháltz (altórjai és gelenczei, pollyjáni, ma kézdiszentkereszti) család családfája.

Miháltz vagy régebben Mihacz, Michatz, Mihalch de Doboly, alsótorjai Mehych, Mykacz de Thorya, Myhalcz (altórjai és gelenczei, pollyjáni, ma kézdiszentkereszti) családfa. Források: Nagy Iván. VII. kötet. 468. Miháltz család. (gelenczei.) Sándor Imre: A Gelenczei Mihálcz család,[36] továbbá lustrák). Siebmacher's Wappenbuch: a Miháltz v. Gelencze család címere:

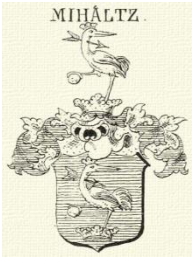

A Miháltz családfa. (Botskor Lóránt. MOL. P 875.)

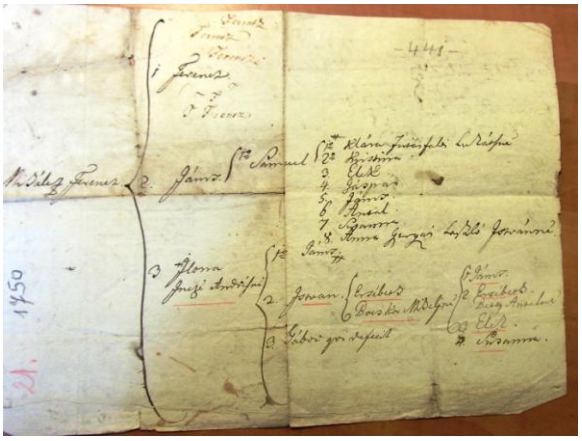

[36] Ld.: Sándor Imre: A Gelenczei Mihálcz család (czímerrajzzal). Genealógiai Füzetek 1 (1903). 4–8. tanulmánya alapján a Mihálcz családfa, kapcsolata az Apor családdal és a Kézdi-Polyáni ág. A Mihálcz család bölcsője Gelencze, honnan Aldobollyra, Alsó-Torjára, Mihálczfalvára, Dálnokra, Ilyefalvára, Pávára és Kézdi-Polyánba származott. A családfa forrásai Halmágyi István feljegyzései, Mike Sándor adatgyűjteménye, a lustrák és okiratok.

A1. **Mihältz Ferencz I.** (*1605-1610 k.-†1666 után) Kézdi-Polyánban (Kézdiszentkereszten) élt.

Apafi Mihály Mihálcz (polyáni) Ferenczet egyik biztosul nevezi ki a háromszéki Kálnok falusi reformátusok és unitáriusok számbavételére, s a vitás templomnak a többségben lévő felekezet számára átadására. Kelt Balásfalván 1666. április 14.[37] (Apja Mihältz Gábor vagy András. Mihältz Gábor szerepel az 1614-es lustrában, Gelenczében lakott, Kászonba házasodott.)

B1. Mihältz Ferencz II.

C1. Mihältz József. def.

C2. Mihältz Anna.

D1. Mihältz Krisztina Θ Galló Imre.

C3. Mihältz Julianna Θ László Pál. Csíkszentimre.

D1. László Zsigmond Θ Bors Barbara.

D2. László József.

D3. László N.

D4. László Zsuzsa.

D5. László Sára.

D6. László Barbara.

D7. László Erzsébet Θ Gelenczy Miklós.

B2. Mihältz János.

C1. Mihältz Sámuel.

D1. Mihältz Klára Θ Futásfalvi Lukáts.

D2. Mihältz Krisztina.

D3. Mihältz Elek.

D4. Mihältz Gáspár.

D5. Mihältz János.

D6. Mihältz Antal.

D7. Mihältz Zsuzsanna.

D8. Mihältz Anna Θ László (gyergyói) István.

B3. **Mihältz Ilona** (*1630-1636 k. – †1703. április 10. után) Θ **Intze András** (*1626 – †1678-1703)

C1. Intze János (†1703 előtt)

D1. Intze Sámuel.

C2. **Intze István** Θ **Csató Katalin.**

D1. **Intze Erzsébet** (*1708- Csíkdelne, †1789. február 19.) Θ Csíkdelne, 1733 **Botskor Mihály II**. (*1705 – †Csíkdelne, 1785. március 9.)

E1. Botskor János.

E2. Botskor Erzsébet Θ Betegh (csíktusnádi) Antal.

E3. **Botskor Elek** Θ **Pekri (petrovinai) Mária Anna.**

[37] Szádeczky Lajos: SzOklTár. VI. kötet. 309.

F1. **Botskor Imre** Θ **Bács Anna**.

E4. Botskor Zsuzsanna.

C3. Intze Gábor def.

C4. Intze Terézia Θ Horváth (felcsíkszéki) György.

D1. Horváth Ágnes (*1719 – †1797 után) Θ Zonda (golyári) György (†1797 előtt)

D2. Horváth Anna.

D3. Horváth Júlia.

D4. Horváth Éva.

C5. Intze Éva (†1715 előtt) def.

Botskor Lóránt: a Botskor családfa.

Bochkor Márton de Csík-Szent-Márton[38] (*1535-1540 – †1602 előtt). A székelyek lázadása miatt 1562-ben a lófők is nyomorba jutottak, birtokaikat elkobozták, ezért a székely lófő családok 1569-1570-ben donációt kértek a fejedelemtől és ezzel lemondtak ősi kiváltságaikról. Bochkor Márton 1569-ben mint lófő lustrált, közszereplése nem ismert, de kellett valami szerepének lennie, mert Gyulafehérvárott 1570 márciusában nova donációt (új adományt) nyert II. János (János Zsigmond) fejedelemtől Csíkszentmártonban (Hargita megyében) és Csíkszentgyörgyön (Hargita megyében), amelyeket ő és elődei korábban békésen birtokoltak. A Botskor Lóránt által összeállított családfa (1958) alapján mindegyik Botskor ősapja Botskor Márton volt, akinek 2 fia ismert, Bálint és Péter.

A1. Bálint (*1565-†1619. után) 1599. május 31-én nova donációt nyert Báthory András fejedelemtől (1599. március 29 – 1599. november 3.) Csíkszentmártonban saját birtokára és kúriájára (nemesi udvarházára) és Csekefalván (Hargita megyében), továbbá Csíkszentgyörgyön lévő birtokára, valamint jobbágysessiójára (jobbágytelkére) Szentgyörgyfalván. (Elpusztult későközépkori falu, ma Sepsiszentgyörgy) 1602 és 1614. lustrál. 1619. július 13. Zent Márton Primipili: Botskor Bálint[39] primor.

B1. Ferencz (*1600-1610 k.).

C1. János. (*1650-1655 k. – †1737 k.) Θ Szabó (csíkszentmártoni) Ilona, aki Szabó György és Pál Tamás Anna leánya. 1685-ben és 1702-ben mint primor csíkiként lustrál. 1708-ban alcsíki alkirálybíró, először kuruc, majd labanc kapitány. 1716. február 11-én négy székely székben deputáns sedis (úriszék küldötte). Csíkiként szerepelt a parajdi sóbányák ügyében. 1734. augusztus 20-án

[38] Bochkor Márton testvére Bochkor Kelemen (1569-ben lófő Tusnádszeretszegen) 1701. ápril. 7. Tusnád: nemesség N. Bocskor Kelemen. Leszármazottait nem ismerjük.

[39] Székely Oklevéltár (továbbiakban: Sz. O.) IV. Demény Lajos. Székely népesség-összeírások. 1575-1627. 653.

Csíkszentgyörgyről gr. Teleki Sándornak levelet írt, melyben beszámolt a moldvai helyzetről. 1736-ban nevével még találkozunk, a főkormányszékhez panaszt tesz, mert 30 darab juhát és egy darab lovát Moldvába elhajtották. A csíkbánkfalvi ág megalapítója.

D1. József.

D2. Tamás.

E1. Antal.

E2. György.

E3. Elek, pap.

E4. Ferencz.

E5. József.

D3. Mátyás.

D4. Anna. Θ Kováts (csíkbánkfalvi) Tamás. Csíkbánkfalvi ág.

E1. Kováts Tamás.

E2. Kováts József jezsuita.

E3. Kováts Pál.

E4. Kováts Ilona Θ Biró (vacsárcsi) Antal. Részben Botskor (csíkbánkfalvi) János kapitány érdemei miatt a csíkbánfalvi Kováts fiúk 1750. október 26-án nemeslevelet kaptak.

B2. Péter (*1605-1610). 1643. lustrál.

C1. Mihály (1643)

D1. Péter (1702) (csíkszentmártoni ág)

E1. József.

F1. Ádám. (†1760. október 15.) (1750. 1754.) Θ Péter Ilona.

G1. Péter (*1735. július 27.) Θ Vitos Sára.

H1. Ádám. (*1775. február 26.) Θ Czikó Cecil.

I1. Lázár. (*1808. december 8.) Θ Szőke Borbála.

J1. Lázár ifj. (*1831. december 7. – †1909. január 28.) Θ 1862. szeptember 23. Pesando Karolina (*1842. február 27 – †1914. július 17.)

K1. Oszkár (*1863. szeptember 1. – †1909. október 18.) ügyvéd, Háromszék vármegye főjegyzője Θ Kolozsvár 1898. Intze (lisznyói) Ilona (*1860. szeptember 15. – †1938. február 20.)

L1. Jenő (*1899. július 13. – †1956. november 14.), tüzér alezredes. 1. Θ Lakatos (csíkszentsimoni) Margit. 2. Θ Bükkös Erzsébet,(*1908. november 7.)

K2. Károly (*1865. január 26.) műszaki főtanácsos, Budapest.

K3. Gergely (*1866. december 8. – †1931) Θ Szentkovits Irma. Honvéd őrnagy, a közös hadapródiskola elvégzése után Ungvárott szolgált, majd átlépett a honvédséghez. Utóbb Erzsébetvároson és Nagyszebenben szolgált, 1913-ban betegsége miatt mint őrnagy kénytelen volt nyugdíjazását kérni, Erzsébetvároson halt meg. Igen képzett, jó megjelenésű tiszt volt.

K4. Cecília Borbála (*1868. november 6. – †1909 után) Θ Bucz János (†1909 előtt). Románia.

J2. Adolf (*1834. február 1.)

J3. Gergely (*1840 – †1873) minorita.[40]

J4. Sándor (*1842. március 5.)

J5. Samu (*1844. augusztus 27.) Moldva.

J6. Antal

G2. József (*1743. február 15.)

H1. Mátyás.

I1. Anna (*1805. július 25.) Θ Gondos István.

H2. Mihály. (*1770)

I1. Ignácz (*1808. december 10.)

J1. Ferencz.

K1. Sándor (*1827. augusztus 17.)

K2. Mihály (*1841. szeptember 10.)

K3. Gábor (*1856. május 21.)

I2. István (*1818. január 7.)

J1. Dénes.

H3. Ferencz.

H4. István.

I1. Éva (*1804. december 24.) Θ Veress (szentsimoni) József.

I2. Márta (*1812. május 15.) Θ Komesai János.

I3. Kata (*1814. november 11.) Θ Péter Ferencz.

I4. Borbála (*1817. január 19.) 1. Θ János Ferencz. 2. Θ Botskor Dávid.

[40] Minoriták a Szent Ferenc-rend egyik ága.

J1. István (*1853. november 1.)

G3. István (*1744. május 18.)

G4. László.

G5. Mátyás.

G6. András.

D2. Tamás (1702. primor)

E1. Sándor. 1750. 1754. Θ Kováts Sára.

F1. Ferencz.

F2. József.

F3. Tamás.

G1. Mária.

G2. Klára.

G3. Róza.

F4. István.

E2. Benedek. (†1750 előtt, felesége †1750 után).

F1. András.

G1. Péter.

H1. István. Cserefalva.

G2. Antal.

H1. Ignácz. (*1800. december 10.)

H2. József.

I1. Klára Θ Szabó Ferencz.

I2. Mihály (*1846 – †Marosvásárhely, 1913. november 12.[41]) curiai bíró, erd. róm. kath. státus igazgató tanácsosa, a Lipót rend lovagja. 1. Θ Sánta Karolin. 2. Θ Szentmiklósy (szőkefalvi) Teréz. (*1847 – †1944. február 18.[42])

J1. Mihály dr. (*1877 – †1920.) egyetemi tanár, Kolozsvár. (anyja: Sánta Karolin)

J2. Adrien (*1880. október 6.) Θ dr. Ferenc (körösi és

[41] Forrás: Halotti értesítő. Csíkszentmártoni Bochkor Mihály ….1913 november hó 12-én hajnalban, életének 67-ik évében rövid szenvedés után meghalt. 43 évig dolgozott a magyar igazságügyért. Marosvásárhely, 1913 november hó 12-én. Gyászolják Özvegy Bochkor Mihályné, született Szent- miklósy Teréz neje, Dr. Bochkor Mihály, Bochkor Adrienne (Dr. Ferencz-Mihály Zsigmondné) Bochkor Gabriella (Eperjesy Istvánné), Bochkor Etelka (Sárkány Balázsné) gyermekei, Ferencz-Mihály Juditka, Ferencz-Mihály Adika, Ferencz-Mihály Évike, Eperjesy Gábriella, Sárkány Aranka, Sárkány Fábián unokái, Szentmiklósy Jenő, Szentmiklósy Julia (Ágotha Elekné) sógora és sógornője, Szentmiklósy Teréz testvérei, Bochkor Marcella (Bardócz Ignácné) testvére.

[42] Forrás: Halotti értesítő. Csíkszentmártoni özvegy Bochkor Mihályné, szőkefalvi Szentmiklósy Terézia, nyugdíjas curiai bíró özvegye 1944. február hó 18-án d. e. 10 órakor, életének 97-ik, özvegységének 39-ik évében elhunyt. Gyászolják: gyermekei: Kőrösi és barátosi özvegy Dr. Ferencz Mihály Zsigmondné, ilencfalvi Sárkány Balázsné, csíkszentmártoni Bochkor Adrienne, csíkszentmártoni Bochkor Etelka.

barátosi) Mihály Zsigmond (*1877 – †1931), ügyvéd Marosvásárhelyt. (anyja: Szentmiklósy Teréz)

K1. Ferencz Judit (*1903) Θ Dr. Koleszár László.

K2. Ferencz Adrien (Adika) (*1904)

Θ Dr. Dózsa Ferencz.

K3. Ferencz Éva (*1910) Θ Gr. Bethlen Gábor.

L1. Gr. Bethlen Anikó.

L2. Gr. Bethlen Ágnes.

L3. Gr. Bethlen Éva.

J3. Etelka (*1883 – †1944 után) (anyja: Szentmiklósy Teréz) Θ dr. Sárkány Balázs táblaelnök, Budapest.

K1. Sárkány Aranka (*1904) Θ Antal Dezső.

K2. Sárkány Fábián (*1906) Θ Hetter Eta.

J4. Gabriella (*1882 – †1918.) (anyja: Szentmiklósy Teréz)

Θ 1903. április 20. dr. Eperjessy István főszolgabíró.

K1. Eperjesy Gábriella.

I3. Brigitta.

I4. Amália Θ Dózsa Tivadar.

I5. Marcella 1. Θ Keresztes Félix. 2. Θ Bardócz Ignác.

H3. Samu (*1802)

H4. Gábor.

G3. Mihály.

F2. Ferencz.

G1. József.

H1. Ferencz.

I1. Károly. (*1822. október 1.) Θ Ambrus Tera.

J1. Károly (szentmártoni) (*Csíksomlyó, 1847. december 8. – †Budapest, 1918. május 8.) Θ Kanócz (ivanóczi) Irma (*1858. június 16. – †1942. július 7.) A jog és államtudományok doktora. A budapesti egyetem tanára. Középiskoláit szülővárosában és Kolozsvárott végezte. Kolozsvárott, Budapesten, Győrött és ismét Budapesten 14 évig szolgált. 1881-ben a csíkmegyei csíkszentmártoni körzetben országgyűlési képviselőnek választották, az állami szolgálatot mint miniszteri számtanár elhagyta. Időközben jogi tanulmányait a budapesti egyetemen elvégezte és a szigorlatokat is letette, mire 1877-ben az államszámviteltanból egyetemi magántanári képesítést szerzett. 1881 óta mint rendkívüli tanár, majd 1886-tól nyilvános rendes tanár működik az egyetemen.

1908-ban mint a községi és közigazgatási tanfolyamnak megbízott igazgatóját, munkásságának elismeréséül a király udvari tanácsosi címmel tüntette ki. Közigazgatási és politikai cikkekkel az időszaki sajtónak volt a munkatársa. Munkái: Magyar államszámviteltan (Bp. 1883). Az államgazdasági számtartás (Budapest. 1895.) Államgazdasági számtartástan. (Bp. 1902. Átdolgozott kiadás 1906.).

K1. Irma (*1879. augusztus 10.) Θ 1902. október 4. dr. Fodor (csík-csekefalvi) Antal (*1872. augusztus 30. – †1943. január 31.) bp-i közjegyző.

L1. Fodor Pál Θ Annamarie von Dobschütz.

L2. Fodor Elek.

K2. Károly (*1881 – †1886. augusztus 11.)

K3. Teréz. (*1886. október 28. – †1956) Θ Gordon Róbert (*1877. június 4. – †1928. szeptember 8.).Θ 1906. június 12.

L1. Gordon Liane Θ Dr. Tóth László.

M1. Tóth Ágnes.

M2. Tóth Eszter.

M3. Tóth Csanád.

L2. Gordon Evelyne Θ Dr. Kultsár István.

L3. Gordon Eszter Θ ifj. Koós (békei) Ödön.

K4. Viola (*1888. július 9.) Θ 1914. május 23. Hollerung Gábor I. (*1876. szeptember 17.) Mérnök.

L1. Hollerung Piroska Θ Márkus (jolsvai) Pál.

L2. Hollerung Gábor II.

K5. Piroska (*1876. szeptember 17.) Θ 1928. március 31. dr. Mártonffy Marcell (*Kassa, 1875. november 28. – †Bp., 1943. július 15. Kerepesi temető) egyetemi tanár. Mártonffy Marcell apja: Mártonffy Márton (*Szilágyrécse, 1848. március 15. – †Bp., 1917. május 12. Kerepesi úti temető) Jogász, egyetemi tanár. Rövid ideig a bíróságnál teljesített szolgálatot, 1901-től az igazságügy-minisztériumban dolgozott. 1904-től a nagyváradi jogakadémián tanár (kereskedelmi jog, váltójog), 1914-től debreceni egyetemi tanár. 1923 után egy ideig Debrecenben folytatott ügyvédi gyakorlatot. Részletes tárgymutatót készített a magyar általános polgári törvénykönyv tervezetéhez (Bp.,

1902). – Fő művei: A kereskedelmi cégek átruházása (Bp., 1906); A kereskedelmi ügyletek teljesítése (Bp., 1906); A saját részvények megszerzése (Bp., 1914); A postautalványi szerződés jogi természete (Bp., 1942). 1906-ban Heller Farkas nagyváradi tanszékvezetői pályázatát támogatta, de Heller az állást nem nyerte el. Ld.: Dr. Sipos Béla: Heller Farkas. Akadémiai Kiadó. 1990. 32-33.

K6. Elek (*1883 – †1941. november 21.) ügyvéd.

L1. Károly.

I2. Ferencz ifj.

J1. Lajos.

J2. Gyula.

J3. Domokos.

H2. Ignácz (*1742) Gyulafehérvár.

I1. Gábor.

G2. János.

H1. Benedek.

I1. Ágoston (*1826)

I2. Péter (*1841. október 25.)

I3. Ágnes.

I4. Zsuzsa.

G3. Ferenc ifj.

H1. Lajos (*1802. május 20.) pap.

H2. Mária (*1804. május 10.)

A2. **Botskor Péter,** (továbbá Gergely és Mihály, valószínűleg Péter testvérei a családfarajzon nem szerepelnek) 1602-ben Csíkkozmáson lakik. 1619. július 14-én pedig Kászon-Felsőfaluban (1750 után Kászonfeltíz, Feltíz) él. Egész Csík-, Gyergyó- és Kászonszékek 1619 esztendőbéli universalis conscriptioja[43]. Kazon Felseofalu[44]. Darabantok: Botskor Péter (2 tehene, 7 ökre illetve bikája, 3 disznaja volt) Nem tudni, hogy több Péter élt-e egy időben vagy sem.

B1. **Botskor András.** (*1600 k. – †1672. október 13.-1673) Csíkszentmárton. 1619. július 13. lófők: Botskor András és Botskor Pál, aki a családfarajzon nem szerepel. 1626-28-ig alcsíki alkirálybíró. 1661. június 3. nova donációt nyer. Lustrál 1643-ban lófőként, 1658-ban primorként. 1672-ben még élt, öregember volt. Fia, Mihály 1663-ban született, 63 éves korában. Botskor András alcsíki alkirálybíró 1616-ban Szeretszegen lakik. Benkő Ká-

[43] Conscriptio: vagyoni összeírás.

[44] SZ. O. i. m. IV kötet. 636-637.

roly írónak 1853-ban kiadott munkája szerint Botskor András szeretszegi házának alapja, több pincehellyel az 1853-as években még látható volt, erre Orbán Balázs is utal a Székelyföld leírása c. munkájában. Tusnád egyetlen nagy utcából áll, három szegre van osztva, keleti Szeretszeg, közép Sántaszeg, nyugati Alszeg, utóbbi Tusnád, ma Szeretszeg. Szeretszeg-puszta Tusnád és Lázárfalva között fekszik. Botskor Andrásnak Szentmártonban és Kozmáson is birtoka volt, mert fiai ott laktak, de Szeretszegen lakott.

C1. János. Csíkszentmárton. Futár 1657. 1661. június 3. nova donáció. II. Rákóczi György fejedelem alatt (erdélyi fejedelem 1648 és 1660 között, megszakításokkal) Moldvában, Lengyelországban harcolt, 1657-ben tatár fogságba került, majd Kemény János fejedelem (1661-ben) alatt is szolgált.

D1. János.

E1. Lőrincz. 1702. 1754.

F1. András.

G1. Katalin.

F2. János.

F3. Mihály (*1722. szeptember 25. – †1792) főesperes, kanonok Székelyudvarhelyen.

C2. Balázs. (1685-ben Csíkszentléleken, 1643-ban Kászon Felsőfaluban élt) 1643-1685 csíki iskolamester (1671. 1681. Csíkszentléleki ág.)

D1. András.

D2. Mihály. 1702.

E1. János I. (*1700 k. – †1767-1772 k.) Botskor Jánosról viszonylag kevés adatunk van. Litteratus családból származott. A 18. század legelején feltehetően Csíksomlyón diákoskodott, ahol a retorikai és poétikai osztályban tanulhatott. Az 1710-es végén és az 1720-as évek elején minden bizonnyal a csíksomlyói ferences gimnázium diákja volt. Az első biztos adatunk róla 1726-ból való. Endes Miklós kutatásai szerint sokáig viselt közhivatalt, 1729-ben, majd 1740-ben és 1742-ben, egészen 1763-ig asszesszorként (ülnökként) tevékenykedett. 1755-ben főmegyebíró volt, s Zöld Péter szentléleki plébános kezdeményezésére helyettesével, Basa Mihállyal a paplak templom felőli kijáratához feliratos „galambbúgos kaput” állíttattak, amelyet sajnos 1897-ben a tízesbeliek lebontottak. Családja közel állt a ferencesekhez és a somlyói kolostorhoz. Mint litteratus ember, Botskor János 1756-ban elkészítette a család leszármazási táblázatát, ebből tudjuk, hogy számos gyermeke volt. Botskor János 1751-től kezdődően több évig a somlyói ferences iskola gondnoka, 1765-ben még a csíki nemesek listáján szerepel Szentléleken.

F1. Ádám.

F2. Ferenc. Botskor Ádám néven (*1737 – †1813) ferences lett, Csíksomlyón is működött, tanított, könyvgyűjtőként és egy egyházi vitairat szerzőjeként maradt fenn a neve.

F3. János II.

G1. Ferenc.

G2. Elek.

F4. Kata.

F5. Anna.

F6. Zsuzsa.

F7. Krisztina.

E2. Tamás Pál (*Csíkszentlélek, 1721. június 2. – †Dés, 1780. június 2.) Ferences rendfőnök. Felszentelték 1744. április 4-én. Két ízben volt rendi tanácsos, 1762-1765 és 1771-1774 között, 1774-1780 között tartományi őr. 1777-től 1780-ig rendfőnök. Volt teológiai tanár. Háromszor volt csíksomlyói házfőnök. 1758-ban Moldva felől nagyobb tatár sereg készült Csíkba betörni, s a megrémült nép részint az erdőkbe menekült, részint Csíksomlyóba ment, hol Botskor Pál házfőnök vezetése alatt erélyes védelemre készült, részint Haller Pál vezetése alatt, a fenyegetett szorosok védelmére sietett. Botskor Pál lelkes szavakkal bátorságra és kitartásra buzdította a kis védősereget, aminek következtében a tatárokat a határon túl kergették. Nyirő József: „Madéfalvi veszedelem” c. regényének egyik szereplője.

D3. Mátyás.

E1. Gergely.

E2. Tamás.

C3. **Mihály I.** (*Csíkszentmárton, 1663 – †Csíkdelne, 1740) Θ **Miklós (csíkszépvízi) Anna, Miklós Balázs** és **Gurzó Anna** csíkszépvízi lakosok fiú-leánya. A Csíkdelnei ág feje. 1685., 1702. primor, 1733. asszesszor. 1685. december 26-án és 1702-ben mint primor Delnén lustrál. **Botskor Mihály I-nek**, aki Várdotfalván az 1685. évi december hó 26. napján kelt csíkszéki rendi jegyzőkönyvbe székely primori (főnemesi) ranggal lett felvéve, Csíkdelnén birtokos volt és ezen az alapon a csíkdelnei előnevet is használni kezdte. Botskor Mihály I. 1685-ben Csíkszentmártonból Csíkdelnére, Veress Imre Deák jószágába szállt. 1800-ban felvett tanúvallomás szerint Csíkdelnén, Csíkszépvízen és Csíkcsomortánban volt birtoka. Botskor Mihály I. végrendelete 1738. május 22-én kelt, vallásosságára jellemző, hogy végrendeletét „Atyának, Szentlélek Istennek nevében” szavakkal kezdi. Magas korára és súlyos betegségére utal, Csíkdelnére települését 1685-ben határozza meg, vagyonát a következőképpen hagyományozza: csíkdelnei házát és főbb ingatlanait Mihály II, a csomortáni jószágot Mihály II, Sámuel és István fiai között osztja meg, Csíkszépvízet István fiára hagyja. A levelesládát Mihály II fia örökölte, József fiáról adat nincs. Egy irat szerint Krasznára került. A leányait a fiúk kielégí-

tették, ezt igazolja 1739. június 25-én Botskor Mihály II-nek, Katalin testvére részére kiállított kiházasítási okmánya. A híres Sándor-Apor periratokban nevével még találkozunk, a közel 100 éves perben 1797. után az Apor család ügyvédje azt mondta: „A csík-szent-mihályi Sándor-család pere az altorjai b. Apor család ellen ama zálogos jószágok felett, melyeket Sándor János maga és felesége (Angyalosi Erzsébet) tatár fogságból kiszabadulása, váltságdíja fejében Apor Istvánnak 1695-98-ban zálogba vetett. Azomban az tatár éczakának idején kiütvén, mindeneket rabol, éget és pusztít és más két következett napokon újabb tatári seregek jövén bé, kik az elsőbbeket felváltották, az fel-csíki és közép-csíki nép az szent-királlyi hídig áldozattya lészen az vicekapitánya vigyázatlanságának. Az mint megjegyzették az akkori élt historicusok, legbővebben pedig közöttök Nagy-Ajtai Cserei Mihály, kinek az nagyannya is ekkor elraboltatott; sőt az felperesek levelébe is vagyon (Pag. Trausmissional. 152.) hogy Botskor Mihály attyának megírattatván Moldvából, hogy jő Csík ellen a tatár s megjelentvén Sándor Jánosnak, ő nem hitte s azt mondotta talán magának valami tisztséget vadász.” II. Rákóczy Ferencz híve. 1707-ben a labancok foglyul ejtették, kegyelemért folyamodott, de ismét kuruc lett. Botskor Mihály 1708. szeptember 4-én a moldvai Dărmăneștiben egy gyűlésen több kuruc székely bujdosóval gróf Mikes Mihály érdemeit igazoló bizonyítványt állított ki. Cserei Mihály a Csíkszékből Moldvába kibujdosott nemeseket Erdélybe visszahívja és Rabutin tábornok kegyelméről biztosítja, ha leteszik az esküt és a 100 arany forint bírságukat megfizetik. A felszólítás Rákoson kelt, 1711. március 1-én. 1720-ban és 1733-ban asszesszor, szakállas férfi volt.

D1. **Mihály II.** (*Csíkdelne, 1705 – †Csíkdelne, 1785. március 19. a Szent János templom falába, valószínűleg az Intze család kriptájába temették.) Θ 1732. január 28. **Intze (csíkdelnei) Erzsébet.** (*Csíkdelne, 1708 – †Csíkdelne, 1789. február 19.). Intze Erzsébet szülei: **Intze István** és **Csathó Katalin**. Intze Erzsébet korán árván maradt, gróf Mikes Mihály, majd Mikes Ferenc házában nevelkedett, ebben a korban szokás volt, hogy a nemes leányok főúri házban nevelkedtek. Botskor Mihály II. 1744-ben asszesszor, birtoka volt Csomortánban, Pálfalván, Delnén, Borsován, Szentmiklóson, Vacsárcsiban és Csíkszépvízen. Az összes családtagok között talán leggazdagabb volt, ez mindszenti Szabó János béresüknek 1796. évi tanúvallomására is alapítható, mely szerint 1760-ban kb. 100 köböl gabonát vetettek el, ami kb. 100 mázsának felel meg. (1 köböl=4 véka) Ismeretlen okok folytán leszármazottaik öregségükre az anyagiakkal küzdöttek. Amikor Botskor Mihály II-né 1789-ben meghalt, János és Elek fiai 1464,78 magyar arany forint adósságot örököltek, ami 25 pár ökör árának felelt meg, mert 2 db ökör akkor 26 magyar arany forintba került. Botskor Mihály I. végrendelete Csíkdelnén 1744. május 24. pünkösd első napján, amidőn Mihály II. fia Somlyón búcsún volt, kőházával együtt elégett, csak Elek (Botskor Elek, *1738. egyenes ági ős) kisfia és a cselédek voltak otthon. Az adománylevelek és más fontos okmányok elégtek, Mihály II. főleg ezt fájlalta. A felsorolt

okok miatt 1754-ben a Botskor Mihály II. és testvére István nemességigazolási pert indított s ebben az ügyben 1753-ban 37 tanút hallgattak ki, valószínű az 1754/55 évi productionális (igazoló) pert a donációs levelek elégése miatt indították. A pert a marosvásárhelyi tábla 1754-ben január 14-én báró Bánffy Farkas elnöklete alatt tárgyalás alá vette és 1754. március 8-án hozott ítéletében kimondta, hogy „a felperesek igazi, valóságos megadományozott őstől származásukat levezető nemesek." A végrendelet ép darabjai még 1944-ben Botskor Lóránt birtokában voltak, a vaspántos láda zár alatti része nem égett el. 1760. február 15-én Jenőfalván Miklós Balázsné Gurzó Anna jobbágyait Sándor László a többi örökösökkel, éspedig Botskor Mihály II és István Sámuel testvérük Elek fiával megosztja. Gurzó Annának Csíkszentmiklóson volt birtoka. A leszármazást 1660-ban felvett jegyzőkönyv igazolta, amelyet 1724. október 30-án Czikó Ferenc jegyző hitelesített.

E1. **Botskor Elek (***1738 – †1812. február 19.-1813), táblai consiliárius (tanácsadó), Θ **Pekry (petrovinai) Mária Anna** (*1740 k.), **Pekry Imre** és **Szeredai Kata** leánya. 1775. március 25. Botskor Elek 80 Ft kölcsönt adott Botskor Mihály II. Becze István nevű jobbágyának. Botskor Elek besztercei lakos 1801. augusztus 11-én levelet írt Bátyjának, Jánosnak, amiben pénzt kér felesége, leánya és veje nevében. 1801-ben Besztercén lakik.

F1. **Botskor Imre** Θ **Bács Anna**.

G1. József.

G2. **Sándor** (*1827 – †1910) Θ **Fogarasi (oroszfái) Zsófia** (*1832-†1897)

H1. **Matild.** (*1850 k. – †1913 után) Θ Kontz (körpényesi) Lázár (*1834. január 1. és július 5. között – †1913. július 5. Beszterce, Katolikus Temető) őrnagy.

I1. Kontz Nelli (*1868 k. -†1944 után) 1. Θ 1913-ban Dr. Bauer Arthur cs. és kir. ezredorvos, 2. Θ 1942-ben Göllner Frigyes.

J1. Göllner Tamás.

I2. Kontz Sándor (*Kisbudak, Beszterce - Naszód vármegye, 1870. április 10. – †Budapest, Farkasréti Temető 1942. szeptember 3.). Honvédőrnagy. Θ Kottal Lousie (Lujza) (†1944. április 30. után), testvére Kottal Sándor, (†1942 előtt).

J1. Kontz Lilly (Erzsébet) Θ Mallász Elemér.

K1. Mallász Erzsébet (Médi).

K2. Mallász Egon.

J2. Kontz Edith Θ Vecsey József.

K1. Vecsey Marianne.

K2. Vecsey Dénes.

J3. Kontz Sándor (*Beszterce, 1910. február 19. – †Kolomea

Szovjetunió 1944. április 30. Farkasréti Temető, Nemzeti hadisír).

J4. Kontz Ernő (*1910 k. – †1944 után), 1930-ban a Kolozsvári Egyetem hallgatója.

K1. Kontz Éva.

K2. Kontz András.

I3. Kontz Zsigmond (†1913 előtt).

H2. **Botskor Anna (Nina)** (*1853 – †Fellak, 1889. február 19.) Θ 1873. november 25., Fellak, **Szakács Károly** (*Felső-Töök, 1847 – †Fellak, 1889. szeptember 21.) 20 évesen özvegy, hét gyermekükből 4 maradt életben:

I1. Szakáts Etelka (*1873. január 2. – †Magyarborzás, 1891. május 11.) Θ Sipos (lécfalvi) Gyula református pap.

I2. **Szakáts Katalin** (*Fellak, 1876. október 9. – †Magyarborzás, 1936) Θ **Sipos (lécfalvi) Gyula** református pap.

I3. Szakáts Ilona (*Fellak, 1878. augusztus 18.– †Alsóilosva, 1938. július 17.) Θ Rápolthy (peselneki és rápolti) Sándor.

I4. **Szakáts Sándor III.** (*Fellak, 1888. április 23. – †Sajóudvarhely, 1918. november 19.) Θ Sajóudvarhely 1910. július 16. **Fekete Jolán, (***Sajóudvarhely, 1894. augusztus 27. – †Sajóudvarhely, 1971. szeptember 22.). 2 leány maradt életben, 2 fiú meghalt apjukkal 1918-ban spanyolnáthában.

J1. Szakács Jolán (Gasú) (Fellak, 1911. június 5.) Θ 1933. október 3. Dés. Gombár Sándor (*Dés, 1899. június 13. – †1974. augusztus 17.)

J2. **Szakács Dóra** (*Fellak, 1914. október 19.) Θ Sajóudvarhely, egyházi 1944. június 25., polgári Kolozsvár 1944.április **Dr. Sipos Béla II.** (*Rimaszombat, 1904. augusztus 18. – †Budapest, 1980. szeptember 17.)

E2. János. (*Csíkdelne, 1732. február 2. – †Csíkdelne, 1814. november 25.) Θ Csíkdelne, 1765. február 10. Puskás (ditrói) Zsuzsanna (*1739. február 8. – †Csíkdelne, 1816 január 2.), akinek apja Puskás (ditrói) Tamás. Testvérei Puskás Jakab és Puskás Ágnes Θ Kováts (dánfalvi) János, Puskás Jakab fia Alajos. Mindketten a csíkdelnei Szent János templom bejárata előtt jobbra, egy hatalmas fekvő kő alatt pihennek, a sír kőkoporsó alakú, 65 cm magas, 80x196 cm hosszú és széles. Felirata: „néhai tekintetes Botskor János életének 83-ik esztendölyében meghalt 1814. november 25-én és hív párja T. Puskás Susánna élete 77. esztendelyében 1816. január 2-án halt meg és ez

kereszténység zászlója alatt nyugosznak fiúk háladatosságából. Sirhalmokra a követ tették szomoru maradványi."

F1. András (*Csíkdelne, 1765. december 14.).

F2. Mihály III (*Csíkdelne, 1767. május 6. – †1839. február 28.) Θ Csíkdelne, 1790. július 4. Gegő Klára.

G1. Klára (*Csíkdelne, 1791. április 24.)

G2. András (*Csíkdelne, 1794. február 5.)

G3. Ignácz (*Csíkdelne, 1795. február 18. – †1798. április 7.)

G4. Erzsébet (*Csíkdelne, 1797. február 25.)

G5. Anna (*Csíkdelne, 1799. március 3.)

G6. Antal (*Csíkdelne, 1800. szeptember 1.) Θ Csató Borbála.

H1. Róza (*1826. március 19.)

H2. Zsigmond (*1828. február 23. – †1917. február 28.) Θ Botskor János és Pozsonyi Borbála leánya, Botskor Kata.

I1. Zsigmond (*1872 – †1906) csíkrákosi plébános.

I2. Antal (*1874 – †1929) Θ Fodor Józefa (*1883 – †1944. május 11.). (Testvérei: Fodor Izra, Fodor Árpád, Fodor Mihály, Fodor Béni, Dr. Fodor Donát)

I3. Borbála (*1881)

I4. Karolin (*1884)

I5. Katalin (*1886)

I6. Mihály (*1888) mészáros.

H3. Mihály (*1831. február 2.)

H4. László (*1832. március 31.)

H5. Dénes (*1834. szeptember 1.)

G7. Katalin, Éva (*Csíkdelne, 1805. június 17.)

G8. Cecilia (*Csíkdelne, 1810. augusztus 7.)

G9. Zsófia (*Csíkdelne, 1811. december 18.)

F3. László I. (*Csíkdelne, 1771. április 16. – †1831. április 20.) Θ Székely Róza. (*1789 – †1826. február 27.) 1795-ben Csíkdelnéből Nagysármásra (Maros megye) települt.

G1. László II. (*Pujon, 1807. április 12. – †Pusztakamarás, 1883. október 12.) Θ Nagysármási járás, Pusztakamarás, 1838. június 10. Keresztes (nagybaconi) Anna (*1817. szeptember 9. – †Pusztakamarás,1899. augusztus 18.), akinek szülei, Keresztes Dániel birtokos és Szabó Anna Nagysármáson laktak. Felesége református vallású volt, ez az első vegyes házasság a Botskor ágban. Házassága után a Kolozs megyei Paszmosra költözött, itt Teleki Eduárd tiszttartója lett. Dr. Grim Józsefnek 1863-ban kiadott németnyelvű

könyve szerint 1498 kat. hold földje után 5907,47 forint földtehermentesítési kárpótlást kapott, éspedig a következő helyeken (Kolozs megyében) volt úrbéri földje: Pusztakamarás, Mezőszombattelke, Mezőszopor, Omboz-telke.

H1. Lujza (*1839. augusztus 21. – †Mezőszentmihály, 1906. február 18.) Θ 1856. április 24. Ajtay (vajdasi) György III. novoji birtokos (*1829. február 17. – †Mezőszentmihály, 1883. március 16.) A novoji birtokot, amely 200 kh volt, 1870 körül eladták és Mezőszentmihályon a férjhezmenetelekor kapott 8000 forint hozománnyal együtt 800 kh birtokot vettek. Ajtay György III. szülei: Ajtay György II. (1795-1872) és Henter (sepsiszentiványi) Anna. Ajtay György II. szülei: Ajtay György I. (1749-1814) és Jábroczky (jábródi) Judit. Ajtay György I. szülei: Ajtay András (1721-1760) és Szabó (sárpataki) Zsuzsa. Ajtay András szülei: Ajtay Sámuel (1693-1787) és Kiss (vadadi) Éva. Ajtay Sámuel szülei: Ajtay János (1656-1732) és Simon (kézdivásárhelyi) Anna. Ajtay János szülei: Ajtay István (1614-ben donációt nyert) és Efmurd (ledniczei) Borbála.

I1. Ajtay (vajasdi) Ödön dr. (*1857 – †1924) nyugdíjas honvéd ezredes, orvos, birtokos.

I2. Ajtay (vajasdi) Adél. (*1858. november 29. – †1945. január 16.) Θ 1881. május 15. Botskor Árpád I. (Csíkdelne, 1850. május 3. – †Segesvár, 1927. június 26.), aki Botskor Ferencz fia.

J1. Botskor Ernő. (*1882. május 9. – †1951. október 26.) műszaki főtanácsos, Θ 1928. Debrecen. Nagy Anna (*1897. január 3.)

J2. Botskor Zoltán (*1883. szeptember 19. – †1884) Máramarossziget.

J3. Botskor Etelka (*1884. november 5. – †1952. augusztus 31.) Θ 1908. október 5. Szászrégen. Dr. Vékony Gyula, (*1882. augusztus 24. – †1939. november 7.) ügyvéd.

J4. Botskor Árpád II. dr. (csíkdelnei) (*1886. április 10.) Θ 1917. augusztus 24. Kolozsvár. Baumgarten Laura (*1893. november 30.) A kolozsvári törvényszék tanácselnöke, III. fizetési csoport cím és jelleggel. Szolgált Segesvárott, Erzsébetvároson, Marosvásárhelyt, Marosillyén és Kolozsvárott Az 1914/18-as világháború-

ban mint tüzértiszt 3 évig frontszolgálatot teljesített, több vitézségi érem tulajdonosa.

J5. Botskor Lenke (*1888. június 19. – †1890) Segesvár.

J6. ***Botskor Lóránt. Dr.*** (*Segesvár, 1896. február 7. – †Budapest, 1976. május 21. Farkasréti temető) Θ 1925. március 2., Farkas (borbereki) Erzsébet. (*1899. október 20. – †1991) Csendőr alezredes. Embermentő, családfakutató.

K1. Erzsébet (*1929 május 28.) Θ Budapest, 1951. február 24. Szabó Ferenc. (*1921 – †Budapest, 1964) cukrászmester (apja Szabó Géza) ÁBTL 2.5.6-01577/1951. Apósával és anyósával, Judit sógornőjével 1951. május 28-án kitelepítik Esztárba (Hajdu-Bihar megyébe), tiltakozása után feleségével visszatelepülhetett Budapestre. ÁBTL: BM 1951. július 4. Ciráki Ferenc: „a 01577 sz. határozatot Szabó Ferenc és felesége kitelepítése ügyében hatályon kívül teszem és engedélyezem Budapestre való visszaköltözésüket.”

K2. Judit (*1933. augusztus 3. – †Budapest, 1989) Θ 1959 november 11., Száva István (*1925) ÁBTL Dosszié jelzete: A-288. 1951. június 25. Belügyminisztérium. J 1577. Véghatározat. Esztárra kitelepítik szüleivel együtt. Budapesten a II. Jurányi utcai Közgazdasági Gimnázium III-ik osztályát végezte el, kitűnő eredménnyel. Kérelmezte, hogy a IV-ik osztályt is elvégezze. Megkapja az engedélyt, hogy Debrecenben a tanulmányait befejezze. A BM ellenkezése ellenére sikerült állást találnia a Hajdúhadházi Gépállomáson, ahol mint képesített könyvelőt alkalmazták. A kinevezési iratot kiállította 1952. július 16-án a Földművelésügyi Minisztérium vezetője, Darvas József.

H2. Ilona (*1842 – †1921.augusztus 20.) Θ Bernáth (altorjai) Gyula (Gyergyóból) korán elhalt, anyját Bernáth Imre fia tartotta, meghalt Nagyszebenben.

H3. Albert (*1845. április 12. – †Kolozsvár, 1897 június 24., Mócson temették el) Θ Nagy (göcsi) Berta, Nagy József és Ajtai Judit leánya Mócsról. Birtokát gyermekei örökölték, de azok neveltetése

és kiházasítása végett Nagy Józsefné sz. Ajtai Judit, a nagyanya a Szász családnak eladta.

I1. Anna (*1876. október 20. – †1956. október 10.) Θ Deák Gyula ezredes.

I2. Gyula (*1878. november 1.) 1. Θ Glantz Auguszta, 2. Θ Tordass Mária.

I3. Irma (*1880. január 30. – †1942. május 27.) Θ Hosszu (kisnyiresi) Albert.

I4. Jozefin, (*1881. február 22.) Θ Burján Endre ezredes.

I5. Aladár (*1882. július 30. – †Mócs, 1902. december 4.).

I6. László (*1886. április 10.) Θ Freytag Blanka, állategészségügyi tanuló Budapesten.

I7. Judit (*1888. június 26.) Θ Kamarásy Guidó ezredes.

I8. Berta (*1889. november 15.) Θ Gerley Albert alezredes.

G2. János (*1811. június 15. – †1845. február 26.) gyergyóremetei plébános.

G3. Ferencz (*Nagysármás, 1813. június 15. – †Csíkdelne, 1894. április 12.) Θ Csíkkarcfalva 1844. április 28., Lukáts (csíkkarcfalvi) Júlia, Mária, (*Csíkkarcfalva, 1821. június 13. – †Kecsed, 1868. november 8.) 1839. körül Csíkdelnére, örökségére költözött. Botskor László II. és Ferencz az apjuktól örököltek birtokot, és mivel a többi testvér korán elhalt, oly módon osztották meg, hogy László II. megkapta a mezőségi részt, Ferencz a csíkdelnei ősi ági vagyont. Lukáts Péter báró Mártonffy püspök Kata testvérét feleségül vette. Lukáts Péter fia György, felesége Juhász Anna, akinek fia Lukáts István, ennek felesége Potyó Júlia. Mártonffy püspök 1668-tól 1721. szeptember 5-ig élt, Esztergomban kanonok volt, onnan került Gyulafehérvárra a püspöki székbe. 1713. február 18-tól haláláig volt püspök. Több alapítványt tett, végrendelete hatalmas szerzett vagyonról intézkedik. Botskor Ferencznek Csíkdelnén kb. 7 kh földje, erdeje és fűrészüzeme volt. 1857-ben az akkor Bezirksamthoz, mint bírósághoz, id. Botskor Ferenc és ifjabb Botskor Lajos és Zsigmond a középső, ifjabb és idősebb Botskor János nevében Botskor Mihály ügyvéd ellenjegyzésével keresetet nyújtott be, amelyben kéri, hogy az 1849-ben László András, Kuna József és Benő Dávid által jogtalanul elvett 12 lánc földet ítéljék vissza, mert ezt a földet emberemlékezet óta a család bírja, a csíkdelnei primor, lófő és gyalog székelyek is hasonló pert indítottak. Az 1862. aug. 27-re kitűzött tárgyalás eredménye ismeretlen. Botskor Ferenc Selymes Péter csíkdelnei

lakosért váltókezességet vállalt, egész vagyona ráment. 1867-ben mint szegény ember Mezőszentmihályra ment és Ajtay Györggyel Kecseden, (Kolozs vármegye) a Teleki féle kb. 1000 kh-as birtokot bérelte. Árpád I. fia 1881-ben magához vette Máramaros-szigeten, Majdánkán (Máramaros vármegye), Bisztrán (Fehér megye) és végül Segesvárott lakott, itt halt meg szélhűdésben, a rk. temetőben, a családi sírhelyen nyugszik.

H1. Mária (*1848. január 17. – †1936. február 15.) Θ Bajnóczy Ákos. Mezőköbölkút.

H2. Árpád I. (*Csíkdelne, 1850. május 3. – †Segesvár, 1927. június 26.) Θ 1881. május 15., Ajtay (vajasdi) Adél. (*1858. november 29. – †1945. január 16.)

H3. Géza. (*1853. november 1. – †1898) Marosludas, telekkönyvvezető. Θ Németh Berta (*1860 – †1927. március 27.)

I1. Olivér (*1884. február 28. – †1943) Θ 1912, Róma Ilona (*1885. július 15.).

J1. Géza (*1913 április 11.) Θ Dragán Eugénia (*1909. március 20.)

J2. Magda (*1921. március 6.) 1. Θ Vass Károly (†1953) 2. Θ Hatfaludy Béla.

I2. Anna (*1888 – †1920) Θ Mihályi Béla.

G4. Mihály IV (*Nagysármás, 1817. június 20. – †1853) 1848/49-ben hadbírószázados, emiatt Désen 1850-ben hatévi várfogságra ítélték. 1853-ban állítólag Kufsteinben halt meg. Theresienstadtban, Josefstadban is töltötte büntetését.

H1. László. Szászrégenben ügyvéd és szolgabíró volt.

G5. Katalin (*1819. augusztus 30.) Θ Györffi N. Gyergyó.

G6. György (*1821. november 27.)

F4. Anna, Mária (*Csíkdelne, 1773. március 26.) Θ Botskor Antal.

F5. Lajos. (*Csíkdelne, 1774. december 3.) gyergyóremetei plébános.

F6. Zsigmond, János. (*Csíkdelne, 1777. június 5.)

F7. Pál. (*Csíkdelne, 1780. augusztus 13. – †Csíkdelne, 1856. november 26.) Θ Fejérváry (székesi) Ágnes (*1784 – †Csíkdelne, 1839. december 2.) Igen kiváló tanuló volt, Szolnok-Doboka vármegyébe került a Teleki családhoz számtartónak. Nősülése után Csíkdelnére költözött, itt a negyedfél vármegye havas felügyelője volt.

G1. István. (*1809. július 14.)

H1. Pál.

H2. András.

G2. András. (*1810. július 11.)
G3. Ádám. (*1811. december 25.)
G4. Pál. (*1812. június 7.)
G5. Ferencz. (*1814. szeptember 7.) Θ Miklós Róza.
H1. György. (*1829. április 11.)
H2. Kata (*1832. november 25.)
H3. Ferencz. (*1837. június 30.)
H4. Vidor (*1838. május 10.)
H5. Antal (*1840. február 20.) iker.
H6. Balázs. (*1840. február 20.) iker.
H7. Anna. (*1846. július 13.)
H8. Imre.
H9. Ignácz.
G6. Lajos.
H1. Lajos.
G7. Anna. (*1816. augusztus 10.)
G8. Karola.
G9. Jozefa. (*1820. augusztus 28.) Θ Csathó István.
G10. Ágnes. (*1826. január 21.) Θ Bíró József.
G11. Zsigmond.
H1. András.
I1. Ferencz. Tanító Csíktapolcán. Θ Györpál Piroska.
I2. Zsigmond, kereskedő Θ Barkosszy Mária, Székelyudvarhely.
J1. Erzsébet.
J2. Imre.
J3. Lajos.
I3. Dániel. 1916-ban elesett.
I4. András.
I5. Júlia. Θ Sántha Félix.
H2. Dániel. Kőrispatak.
G12. János Θ Pozsony Borbála.
H1. János.
H2. András (*1847. május 2.)
I1. Domokos.
I2. Benjámin, mészáros Gyimesen.
J1. Erzsébet.
I3. István.
H3. József. Bukarest.

H4. Kata Θ Botskor Zsigmond.

H5. Júlia (*1850. január 14.)

H6. Róza (*1852. november 18.)

H7. Vilmos (*1855. április 19.)

H8. Imre (*1856 -†1898.) Θ Demeter (galambfalvi) Róza, Segesvár.

I1. Ákos, pék.

I2. Benedek (*1889) nyomdász.

I3. Imre (*1897) vegyész.

E3. Zsuzsa. (*1744 – †1814. január 28.) Θ Aichler (leitmeritzi) József.

F1. Aichler Sándor.

E4. Erzsébet. (*1733. október 27. – †1812-1817. között) Θ Betegh (csíktusnádi) Antal.

F1. Betegh Ignácz.

E5. András (*1735. október 16. – †1812 előtt).

E6. József Θ Ajtay (vajdasi) Anna (†1838), a Kolozs-megyei Faragóról.

D2. István (*Csíkdelne, 1705 k. -†1754 után) Θ 1754. Csíkszépvíz. Szabó (csíkszentmártoni) Anna (*1705), Szabó Kelemen és Mihálcz Sára leánya. István a Miklós (csíkszépvízi) részt örökölte, Csíkszépvízen laktak.

E1. László.

D3. Sámuel (†1756. június 14.) Θ Czikó Judit. 1728., 1732. körjegyző, 1754. asszesszor Csomortán. Felcsík jurátus asszesszora (jogi ülnök) 1724-ben hitelesítette a Sándor (csíkszentmihályi) család leszármazási táblázatát, mely a Székely Krónika eredetiségének a vitájában nagy szerepet játszott.

E1. Elek (*1717. január – †1785. január 4.) Θ Salamon Ágnes.

F1. Borbála.

F2. Róza.

F3. Zsuzsa.

F4. Sámuel II. (*1755. február 12. – †1836. október 8.) Θ Jancsó (nyujtódi) Júlia (*1750 – †1843. április 19.) Táblai consiliarius (tanácsadó).

G1. Petronella.

G2. Domokos. Táblabíró. Θ Zöld (madéfalvi) Karola.

H1. Cecília Θ Nyitó Sándor.

H2. Mária Θ Jegesi József.

H3. László (*1842. szeptember 17. – †1892. február 10.) Θ Orbay (kézdiszentléleki) Mária. (*1848. szeptember 26. – †1920. augusztus 22.)

I1. Irma (*1885. április 20.).

I2. Ilona (*1887. október 23. – †1952. március 7.) Csíksomlyó.

I3. Domokos (*1888. október 15. – †1947. szeptember 26.) Θ

Andrássi Gizella.

G3. Károly.

F5. Ignácz. Pap.

F6. István (*1749. december 26. – †1817. július 25.) Csík vármegye levéltárnoka.

Θ 1776. április 15. Kováts Zsuzsanna.

G1. Tamás, György. (*1784. április 13. – †1827. október 11.) táblabíró. Θ Böjte Teréz. (†Bodola, Brassó megye 1852.)

H1. Dániel (*1816. január 17. – †1822. július 16.)

H2. Antal. (*1818. július 6. – †1889. december 12.) Θ Ölösz Karola (†1889 december 12.) Nagyszeben.

I1. Antal I. (*1864. szeptember 7. – †1937. május 10.[45]) curiai bíró. Θ 1889. szeptember 4., Korbáss Rozália. (*1866 – †1937. szeptember 8. Farkasréti temető) Szilágyi Erzsébet Erdélyi Nőegylet országos elnöke volt.

J1. Antal (csíkdelnei) II. (*1890. május 14. – †1947 után) Θ 1916. május 22. Kurucz Izabella (*1893). Tüzérezredes. Marosvásárhelyt érettségizett, a római katolikus főgimnáziumban, majd a mödlingi közös tüzérségi akadémiát 1911-ben igen jó eredménnyel végezte. Az 1914/18-as világháborúban mint ütegparancsnok vett részt, kiváló fegyvertényei miatt számos hadikitüntetésben részesült, vitézsége miatt vitézzé avatták. 1947 óta mint ezredes Budapesten nyugállományban él.

J2. Ferencz (*1891-1892)

J3. László (*1893. jan. 20.) Θ 1921, Klein Etelka

J4. Imre (*1895. november 7. – †1950. július 25.) Θ 1921, Bozoky Irma. A Nagyváradi Honvéd Hadapródiskolában 1913-ban avatták fel. Az 1914/18-as világháború egyik legvitézebb tisztje. 1915-ben mint hadnagy már a III. c. Vaskoronarend tulajdonosa, több mint 40 hónapos arcvonalbeli szolgálata van. A marosvásárhelyi 22. honvéd gyalogezredben szolgált. Bajtársai nagyon szerették, elszánt, jó példát mutató, szókimondó vitéz tiszt volt. Vitézsége alapján vitézzé is avatták. Az 1930-as években – véletlen folytán – fejlövést kapott, s mint alezredest emiatt nyugdíjazták.

J5. István (*1898. augusztus 8. – †1954) mérnök, korvetthadnagy. USA.

K1. István. USA.

[45] Farkasréti temető: 7/9. parcella. 1-7/8: Csíkszentmártoni Bocskor Antal (jogász, kúriai bíró) 1864-1937.

K2. Dávid. USA.

K3. Richárd. USA.

J6. Elemér (*1906. január 10. – †1935. február 21.) mérnök.

H3. Teréz (*1820. január 30. – †1902)

H4. Lajos (*1824. augusztus 12. – †1825. január 14.)

G2. Dániel (*Csíkdelne – †Fogaras, 1822)

H1. Ferencz (*1814 – †1897) 1848-as őrnagy. Θ Fancsali Poli.

(*1829 – †1901)

I1. Gyula (*1856. május 7.)

I2. István (*1860. április 10. – †1896. augusztus 6.) Θ Balyosy Erzsi.

I3. Ferencz (*1862. október 3. – †1867. február 17.)

I4. János (*1864. december 24.)

I5. N. (*1868. június 16. – †1936. december 5.) törvényszéki bíró. Θ Kánya Etelka. Csíkszereda.

J1. Ferencz.

G3. József (*1777. január 12.) Θ Bíró Róza.

H1. Zsuzsa (*1799. augusztus 7.)

H2. Éva (*1801. november 2.)

H3. Kata (*1804. március 19.)

H4. Anna (*1806. június 22.)

H5. Lajos (*1809. február 14.)

H6. Erzsébet (*1812. október 20.)

F7. László. 1768.

G1. Mihály.

E2. Ferencz.

E3. János Antal.

E4. Franciska.

E5. Erzsébet.

D4. József.

D5. Katalin Θ Krakkai Zsigmond.

D6. Zsuzsa. Csíkszépvíz. Θ Szabó (csíkszentmártoni) Simon (*1694 – †1782).

D7. Erzsébet Θ Kovács (dánfalvi) György.

D8. Anna Θ Biró (vacsárcsi) János.

C4. István (†1737. szeptember 5.) 1685. primor., Rákóczi párti kuruc volt. Szentmárton, Szeretszeg.

D1. Márton. 1754.

D2. András. (1754. 1685.)

E1. Ferencz.

F1. Antal.

G1. Antal. I.

H1. Antal II.

I1. Antal III. Brassó.

I2. Medárd. Ferences.

G2. János.

G3. László.

F2. Barabás (*1807. január 12.)

E2. József.

E3. Antal.

D3. Ferencz. 1754.

E1. János.

E2. István.

E3. József.

D4. János.

C5. Benedek. 1643. Szentmárton. (†1672 után)

C6. Margit. 1643. 1647. Θ Szabó (csíkszentmártoni) György.

B2. Miklós Bálintné. Csíkszépvíz.

B3. Füstös Istvánné.

B4. Benedek. 1575, majd megerősítés 1578. donáció Csíkszentgyörgyön. Adományozó: Csaba György, Báthori István (erdélyi fejedelem 1571–1586) híve.

C1. György. 1702. Szentmártonban lustrál. Szentkirályi ág.

D1. Bálint. Szentmártonban lustrál. 1702.

E1. István. 1754. Szentkirályban lustrál. Θ Vitos Judit. Szentkirályi ág.

F1 Ferencz.

F2. Mihály Θ György Kata.

G1. Ádám.

H1. András.

I1. Péter.

J1. Gábor. (*1851. június 18.)

G2. Elek.

H1. Dániel.

I1. Gergely.

I2. György.

I3. Pál.

G3. József.

H1. József (*1800. június 27.)

I1. József ifj.

I2. Ignácz.

I3. Ferencz

G4. Mihály.

G5. János.

H1. Ignácz. 1838. asszesszor.

H2. János ifj.

H3. András.

H4. László.

F3. Kelemen.

G1. István.

G2. Ádám.

G3. Antal.

H1. Botskor Mihály (szentkirályi) (*1819 – †1882. április 30.) Θ 1854. Balás (csíkvacsárcsi) Kata, Balás (csíkvacsárcsi) József főkormányszéki jegyző és Botskor Borbála (*1791 – †1866) leánya. 1845-1848-ig erdélyi kormányszéki főügyész, később Csíksomlyón ügyvéd és 1876-ig Csík megye főügyésze. Klaszszikus műveltségű férfiú, Csík közéletében az 1860-as és 1870-es években nagy szerepet vitt. 1882-ben a csíksomlyói ferences templom kriptájában temették el feleségével együtt. Nagy Imre Csíki Pantheonjában a következően méltatja: ”Tanult Csíksomlyón és Kolozsvárott, utóbbi helyen Guberniumi kancellista (kormányszéki írnok) volt, majd ügyvédi vizsgát tett. Kolozsvárott ügyvéd, 1845-1848. között erdélyi kormányszéki főügyész. 1848/49-ben nemzetőr százados, emiatt elítélték, fogságából befolyásos mágnás ügyfelei szabadították ki. Németül soha nem tanult meg, a Bach-korszak alatt Csíksomlyón ügyvédeskedett, de latinul tárgyalt. Az alkotmányos korszakban Csíkszék főügyésze lett, midőn azonban Mikó Mihály főispánnal szemben a megye Csíkszeredába áthelyezése ügyében kisebbségben maradt, főügyészi állásáról lemondott, Csíksomlyót, mint ősi helyet akarta a megye székhelyéül megtartani. A csíksomlyói Szent Ferences-rendi zárda fő szindikátusa volt, 32 konfráter (olyan személy, akit valamely szerzetesrend tiszteleti taggá választott) úrbéli kárpótlási perét megnyerte és így megvetette a rendház anyagi alapját, hálaképpen feleségével együtt a Ferencesek kriptájában temették el … Híresek voltak a Mihály- és Katalin napok, egész Csík megfordult náluk. Közismert volt Fodor Ignácczal (Fodor Antal közjegyző apja) folytatott ex offo (hivatali) vitája, egymás mellett laktak, de nem jártak egymáshoz. Botskor Mihály a kapuba asztalt tétetett és

amellett Fodor kívül, Botskor belül ült, egy nagy kupa bor mellett vitatták az elveket, amelyek őket elválasztották.”

I1. Ádám (*1858. május 23 – †1914) 1. Θ 1885. Adorján Erzsébet (*1865 – †1917) 2. Θ Seitz Margit, Fogaras.

J1. Ádám dr. (*1885. november 10. – †1973. július 24.) Egyetemi tanár, orvos. 1. Θ Árkay Teréz. 2. Θ Dr. Neukomen Mária.

J2. Erzsébet. (*1887. október 7.) Θ Deák Gyula. Dés.

J3. Nóra dr. (*1903. december 6.) tanár. Θ Deák Gyula.

I2. Béla dr. (szentkirályi) (*1862 – †1931) Θ Bogáthy Etelka. Ügyvéd, Csík vármegye főügyésze 1896-1910 között. Iskoláit Somlyón, Brassóban, a jogot Budapesten végezte. Csíkvármegye életében nagy szerepet játszott, akárcsak atyja, Botskor Mihály. Endes Miklós könyve szerint „egyike volt Csík legrokonszenvesebb egyéniségeinek, ki messze földön becsületet szerzett a székely népnek.” A „Csíki Lapok” megalapítója és 8 éven át szerkesztője volt. A Csíki Lapok életében 1897. január elsejétől fordulat állt be. Dr. Botskor Bélát vármegyei tiszti főügyésznek választották, ezért kénytelen lemondani a lap felelős szerkesztői állásáról, amelyet nyolc éven keresztül töltött be.” A Botskor Béla ház: Dr. Botskor Béla építette a házat a Vigadó sarkával szemben Csíkszeredában. A falsíkon elhelyezett virágos stukkódíszes ornamentika az épület jellegzetes dísze. A XX. század elején, a szecesszió jegyében emelt épületekre jellemző volt a kék, amely a magyaros szecesszió legkedveltebb színe. Ebben a házban működött takarékpénztár, rendőrség, majd az 1960-as évektől művészeti iskola. Jelen pillanatban magántulajdonba került vissza, jövőbeni rendeltetése egyelőre ismeretlen. Botskor Béla 1906-ban Csíkszeredában a közgyűlés állandó választmányának tagja, 1906-ban a csíki főispánságra esélyes volt, de Andrássy Gyula nem csíki embert nevezett ki főispánnak, hanem Kállay Ubul Szabolcs megyei birtokost.

I3. Kálmán. Ügyész.

I4. Bálint (†1930) Θ Jancsó Erzsébet (*1871 – †1951. február 22.)

I5. Ilona. (†1929) Θ Bogáthy (marosbogáti) Gyula főszolgabíró.

J1. Bogády Etelka

J2. Bogády Anna

C2. Márton.

D1. Mihály.

E1. István. 1754. Kozmási ág.

F1. János. 1754.

G1. Jenő.

G2. Gábor.

H1. Ignácz.

I1. András. (*1830)

J1. Ignácz. (*1866)

D2. Pál. 1702. Szentmártoni ág.

E1. József. (*1732)

F1. József ifj. (*1763. április 25.)

G1. Albert (*1802. július 14.)

H1. András (*1826. december 1.)

H2. Dénes.

F2. Mihály.

F3. István. (*1768 – †1817. november 5.) Szegény szülőktől származik. A minorita szerzetbe lép, majd nem bírja a kolostori szigorú rendet és világi pap lesz. Kiváló tanuló, tökéletesen bírta a német, francia, és olasz nyelvet. 1798-ban Nagyváradon, 1799-ben Gyulán káplán. Az 1803. évi máriaradnai (Arad vármegye) búcsún olyan kiváló beszédet mondott, hogy a jelenlevő Kőszeghi László csanádi püspök ennek hatására felszólította, hogy lépjen át egyházmegyéjébe, majd Kisjenőre plébánosnak kinevezi. Fajszeretete arra indítja, hogy Moldvába a csángókhoz missziós szolgálatra jelentkezzék. Midőn a pápai engedélyt megkapta, püspöki felmentés nélkül Kisjenőt otthagyja és 1804-ben a moldvai Gorsafalván találjuk. A jási (Jás, Brassó megye) osztrák konzul feljelentése alapján 1805-ben Moldvát kénytelen elhagyni, Mezőszentgyelen kisegítő plébános lesz. 1806-ban Bécsbe ment, majd a pápai nuncius engedélyével Rómába. Pápai engedéllyel Jásba került misszionáriusnak. A jási osztrák konzul megint feljelenti, hogy Napóleon segítségével Moldvában püspökséget akar felállítani és a lengyel emigránsokat szervezi. Feljelentésében azt mondta: „Semmi sem látszanék előttem politikailag az udvar, az állam érdekeivel és állami rendszerével ellentétesebbeknek, mint magyar pap ide való küldése.” Erre 1807-ben mint gonosztevőt Temesvárrra toloncolták. Szentszéki per folytán 1807. márciustól 1809. májusig szemináriumi fogságban volt, kiszabadulása után Kőszeghi László csanádi püspök a Torontál-megyei Csóka községbe plébánosnak kinevezte és Marczibányi Lajos kegyúrnak a következőképpen ajánlja „sokat tartok róla és sokat ígérek magamnak, az ő lelkipásztori buzgóságból”. A rendek táblájáán 1830-ban Nagy (felsőbüki) Pál liberális nemesi politikus, országgyűlési követ, az MTA igazgatótanácsának tagja köréhez csatlakozik.

Napóleon győri előrenyomulásának hírére a parókián gyűléseket tartott és Napóleon proklamációját a községben terjeszti. A béke megkötése után a kancellária intézkedésére 1815-ben vizsgálat alá helyezték, 1816-ban javaitól megfosztották és lelkészi hivatal vezetésére képtelennek nyilvánították. Temesvárott kegydíjból élt, míg 1817-ben Nagyszombatba szállítják, itt a Ferences rend zárdájába internálták, ahol 1817. november 5-én fejezte be zaklatott életét.

E2. Márton.

F1. János.

G1. Imre (*1792. november 3.)

H1. Dávid (*1825. február 5.) Θ Botskor Borbála (*1817)

I1. István.

J1. László (*1883 – †1914/18) pap.

J2. István (*1887 – †1914/18) tanító.

J3. Dávid (*1893 – †1914/18) tanító.

J4. Ida.

J5. Ilona.

J6. Anna.

H2. Imre (*1834. november 1.).

I1. Imre ifj. (*1857)

J1. Gyula.

J2. Imre.

J3. Árpád.

H3. Gergely (*1837. október 18.).

I1. Lajos (*1859. január 19.).

G2. János (*1795. május 31.).

H1. Gábor (*1822-†1896.).

H2. Zsigmond (*1826. október 13.) Moldva.

F2. Mihály. (*1751) Θ Morgai Róza (*1755. augusztus 17. – †1807. március 26.) Θ 1781. március 22.

G1. Elek (*1788. november 16.).

E3. István. 1754.

F1. József.

E4. Mihály. 1734.

F1. Mihály.

G1. Pál.

G2. Imre. Táblabíró. 1838. Kászon.

G3. János.

Siebmacher's Wappenbuch: Puskás, III. V. Ditró. Wappen: Ditrói Puskás család címere:

Botskor János (†Csíkdelne, 1814. november 25.) és Θ Puskás (ditrói) Zsuzsanna (†Csíkdelne, 1816. január 2.) sírja Csíkdelnén (fotóztam: 2006 nyarán a templomkertben. S. B.)

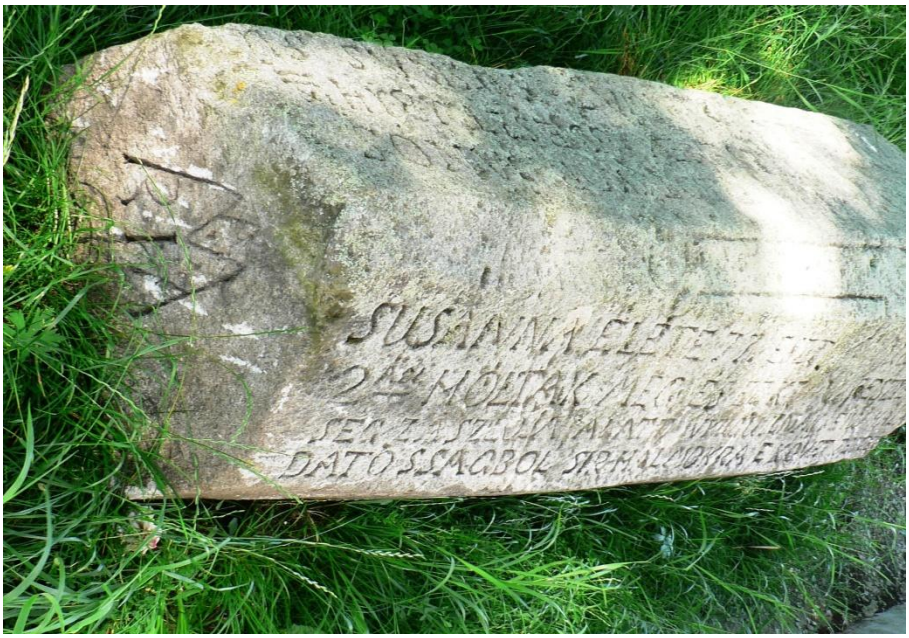

A Botskor családfa a családfa az alapító Mártontól kezdve, 4 generáció (Gedcom 5.5)

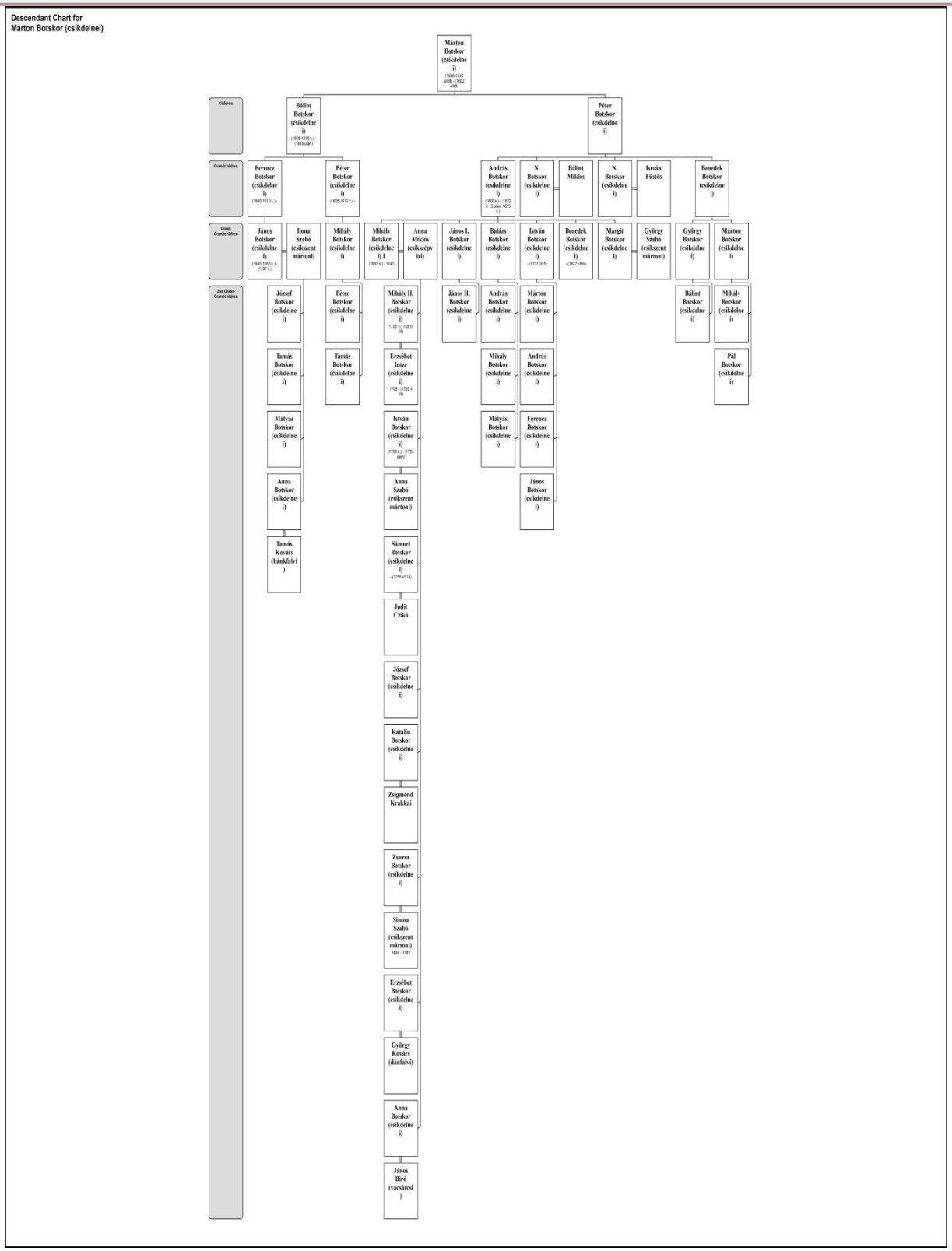
Descendant Chart for
Márton Botskor (csikdelnei)
Márton Botskor (csikdelnei)
(1535-1540 előtt – 1602 előtt)
Children
Bálint Botskor (csikdelnei)
(1560-1575 k.) – (1610 után)
Péter Botskor (csikdelnei)
Grandchildren
Ferencz Botskor (csikdelnei)
(1600-1610 k.) –
Péter Botskor (csikdelnei)
(1625-1630 k.) –
András Botskor (csikdelnei)
(1600 k.) – (1672 X 13-án, 1673 k.)
N. Botskor (csikdelnei)
Bálint Miklós
N. Botskor (csikdelnei)
István Füstös
Benedek Botskor (csikdelnei)
Great-Grandchildren
János Botskor (csikdelnei)
(1650-1655 k.) – (1727 k.)
Ilona Szabó (csikszentmártoni)
Mihály Botskor (csikdelnei)
Mihály Botskor (csikdelnei) I
(1663 k.) – 1742
Anna Miklós (csikszépvízi)
János I. Botskor (csikdelnei)
Balázs Botskor (csikdelnei)
István Botskor (csikdelnei)
– (1737 IX 5)
Benedek Botskor (csikdelnei)
– (1672 után)
Margit Botskor (csikdelnei)
György Szabó (csikszentmártoni)
György Botskor (csikdelnei)
Márton Botskor (csikdelnei)
2nd Great-Grandchildren
József Botskor (csikdelnei)
Péter Botskor (csikdelnei)
Mihály II. Botskor (csikdelnei)
1735 – (1788 II 19)
János II. Botskor (csikdelnei)
András Botskor (csikdelnei)
Márton Botskor (csikdelnei)
Bálint Botskor (csikdelnei)
Mihály Botskor (csikdelnei)
Tamás Botskor (csikdelnei)
Tamás Botskor (csikdelnei)
Erzsébet Ittze (csikdelnei)
1728 – (1789 I 18)
Mihály Botskor (csikdelnei)
András Botskor (csikdelnei)
Pál Botskor (csikdelnei)
Mátyás Botskor (csikdelnei)
István Botskor (csikdelnei)
(1725 k.) – (1754 előtt)
Mátyás Botskor (csikdelnei)
Ferencz Botskor (csikdelnei)
Anna Botskor (csikdelnei)
Anna Szabó (csikszentmártoni)
János Botskor (csikdelnei)
Tamás Kováts (bánkfalvi)
Sámuel Botskor (csikdelnei)
– (1756 VI 14)
Judit Czikó
József Botskor (csikdelnei)
Katalin Botskor (csikdelnei)
Zsigmond Krakkai
Zsuzsa Botskor (csikdelnei)
Simon Szabó (csikszentmártoni)
1694 – 1782
Erzsébet Botskor (csikdelnei)
György Kovács (dánfalvi)
Anna Botskor (csikdelnei)
János Biró (vacsárcsi)

A **Pekri** (Pekry, régen 1526 előtt Pewkry, petrovinai, pekrovinai, 1552 után kutyfalvi) család, szentmártoni ág.[46]

Botskor Elek táblai considarius. Felesége **Pekri (petrovinai) Mária**, **Pekri (petrovinai) Imre** és **Szeredai (szentháromsági) Kata** leánya.

A **Pekry** családfa, egyenes ági ősök:

A1. **Pekri Gábor** (*1460 k.) horvátországi bán, **Pekri Lajos** fia jött ki elsőnek Erdélybe.

B1. **Pekry Lajos** (*1490 k. – †1552 k). Batthyány Ferencnek volt a servitora, részt vett 1526-ban a mohácsi csatában, utána királyi zsoldos katonákat tartott mint huszárkapitány. 1529-ben Pekry Lajos a magyar lovasság királyi főkapitánya, a harc embere, 1533-ban adja neki Ferdinánd Likava várát Liptóban. 1531-1533 körül Báthory István (Báthory István meghalt 1530. május 8-án) nádornak özvegyét, Masovia Zsófia (*1497/1498 k. – †1543. november 3. előtt) mazoviai hercegnőt (III. Konrád mazóviai, lengyel herceg leányát) vette el.

C1. **Pekri Gábor II.** (*1526 k. – †1589 k.) Θ **Kápolnai Anna.** II. János király tanácsosa, berényesi, váradi főkapitány, Bihar megye főispánja (1587-1589.), Udvarhely és Háromszék főkapitánya volt. 1551 végén került Szolnokra. Szolnok várának 1552-es ostrománál a vár ostromára érkezett százezer főt számláló török sereg hallatán a védelemre kirendelt spanyol és német zsoldosok magára hagyták Nyáry Lőrinc várnagyot (kapitányt) és Pekry Gábor hadnagyot, (alkapitányt) mindösszesen ötven magyar katonával. Az 1552. szeptember másodikán bekövetkezett ostromnál ez az ötvenkét ember állt ki a falakra és az első támadó hullám meg is torpant. De a második már elsöpörte őket. A várba betódult törökök felkészültek a végső összecsapásra a vár benti védőivel, de nem találtak senkit. Ekkor eszméltek fel, hogy a levágott ötvenkét ember volt a tulajdonképpeni védősereg. A török parancsnok utasítást adott, hogy emeljék ki a még élő magyarokat a holtak közül és lássák el sebeiket, megérdemlik az ellenség tiszteletét, ha ilyen túlerővel szembe mertek szállani. A sebesült várnagyot és Pekry Gábort Isztambulba

[46] Fontosabb források: Nagy Iván: Kilencedik kötet. Pekry (pekrovinai vagy petrovinai) család. 199-202. Közli a részletes családfát Pekry Gábor II.-től Pekry Máriáig, akinek a férje Botskor Elek. MNL OL P 1388 Pekry család. 1683-1900. Sorszám: 26. Levéltári jegyzet: P 1388. levéltári anyag. Kővári László: Erdély nevezetesebb családai. Pekri család. 203-204. Az OSzK Kézirattára: Fol. Hung.1134. jelzetű kézirat, amelynek címe: Az Erdélyországban lévő jószágaimat illető levelek regestruma. A Pekri familia geneológiai tabellája. 292. Pekry Gábor felesége Kápolnai Anna és nem Kápolnási Anna, amint Nagy Iván és Kővári László említi. Harsányi Zoltán: Szolnok eleste. 1552. szeptember 4. http://leletek.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1140013 (Letöltés dátuma 2015. június 18.) Siebmacher's Wappenbuch. Pekry v. Petrovina. Pekry címerek: a, c, b. Erdélyi történeti családok: Pekri de Petrovina, Pekri de Pekrovina (petrovinai Pekri, pekrovinai Pekri) Gyulai Rikárd: Petrovinai (pekrovinai) Pekri Mária leszármazása (8-as ősfa), Genealógiai Füzetek 1 (1903). 75–76. Kempelen Béla: VIII. kötet: Pekry (petrovinai) család.

szállították, mondván, hogy ilyen vitéz parancsnokokért bizonyára nagy váltságdíjat fizet majd a magyar király. A magyar király, Habsburg Ferdinánd bizony nem fizetett váltságdíjat, mi több, megvádolta a foglyokat, hogy gyáván megfutottak a török elől. János Zsigmond magyar király azonban sietett kiváltani őket, Pekry Gábor hamarosan Erdélybe távozhatott és még 1552-ben Udvarhely vármegyei és háromszéki főkapitány lett és itt nősült meg. 1561-ben János Zsigmond megbízását teljesítve 1562-ben Radák Lászlóval Kisgörgénynél a lázadó székelyeket leveri. 1573-ban I. Miksa császár (1564-1576.) Pekry Gábort Szarvaskend birtokában, melyet János Zsigmondtól kapott adományba, megerősíti, de ő 1576-ban azt Kendy Ferenczne visszabocsátja. 1573-ban Miksa császár Pekry Gábort alsó-tőki birtokában a Kendiek itteni részében, amelyet János Zsigmondtól kapott adományba, megerősíti, azt 1576-ban Kendy Ferenczne visszaeresztette. Bihar vármegye főispánja volt Pekry Gábor 1587-1589 között.

D1. **Pekry István I.** (*1556 k.) 1. Θ Gerendi Margit. 2. Θ **Toroczkai Ilona**.

E1. **Pekry Mihály I.** (*1586 k.) Θ **Súky (Zsúki) Kata**.

F1. **Pekry István II.** (*1605 k.) Θ **Apaffy Anna.**

G1. **Pekry Mihály II.** (*1645 k.) Θ **Angyalosi Erzse.**

H1. **Pekry Gábor III.** (*1675 k. – †1739) 1700. 1. Θ **Kabos Judit** (1715. május 18. után). 2. Θ Alsó Kata.

I1. **Pekry Ferencz I.** (*1705 k.) 1. Θ Vas (tövisi) Ágnes 2. Θ **Balogh Sára.**

J1. **Pekry Imre** (*1735 k. – †1783 előtt) Θ **Szeredai (szentháromsági) Kata**[47] Báró volt; Sajómagyaroson 1786-ban birtokos volt br. Pekri Imre özvegye, akinek 1 jobbágya, 3 zsellére volt[48].

K1. **Pekry Mária** (*1765 k.) Θ **Botskor Elek.**

L1. **Botskor Imre.**

Pekry Mihály I. (*1586 k.) Θ Súky (Zsúki) Kata felmenőit nem sikerült megtalálni, bár a Súky családnak nagy szakirodalma van.[49] Nagy Iván részletes családfa-levezetése után megállapítja: „A

[47] Ld.: Nagy Iván. X. kötet. Szereday család. (Szent-Háromsági) 685-686. 1770-ben Katalin Pekry Imréné Harinnán birtokos

[48] Kádár József: Szolnok-Doboka vármegye monográfiája. Sajó-Magyaros. http://mek.niif.hu/04700/04755/html/380.html (Letöltés dátuma 2015. június 18.)

[49] Suky de Felsőmagyarzsuk (felsőmagyarzsuki Suky) felsőmagyarzsuki Suky családi levéltár (a Petrichvich-Horváth cs. lt-ban, Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára, a kolozsvári Állami Levéltár őrizetében). Daróczi Zoltán: A Suky család leszármazása a XVI. sz. közepéig, Turul 26. (1908). 139-142. Kelemen Lajos: Három régi unitárius családi följegyzés. Almási Mihály Gergely püspök, Suky László és Végh Ferenc följegyzései. Keresztény Magvető 1923. 188–194. Kelemen Lajos: A Suky-levéltár. Kolozsvári Hírlap. 1911. 215. sz. 2–3. Kelemen Lajos: Suky István magyar menedéklevele 1508-ból. Erdélyi Múzeum. 1912. 257–264. Petrichevich-Horváth Emil: A Suky család cimereslevele. Turul (1936). 69–77. Suky István magyar menedéklevele mostoha anyja özv. Suky Jánosné,

Súky családnak tagja volt, de a közölt táblázaton nem áll azon Suky Katalin[50] sem, ki 1610. körül Pekry Mihály nejéül íratik. A család czímere Suky Pálnak 1686. évi ércz-csatján látható véset szerint a paizs udvarában futó farkas, mely szájában bárányt visz."

Than Mór (1828 – 1899): Nyáry Lőrinc és **Pekry Gábor II.** elfogatása. Készült: 1853.
Tulajdonos: Magyar Nemzeti Galéria, Budapest.

A Suky család címere, 1418.[51] A Sukyak az Ogmánd-nemzetség címerét, a farkasfejet használják

Pekry István I. (1556 k.) 1. Θ Gerendi Margit. 2. Θ **Toroczkai Ilona.**

Báthory Anna részéről (Hasonmásával). 1508. ápr. 2. Erdélyi Múzeum. 1912. 261–262. Engel Pál: Középkori magyar genealógia. Agmánd nem 2. Zsuki (Suky).

http://genealogy.euweb.cz/hung/suky1.html (Letöltés dátuma 2015. június 18.)

[50] Nagy Iván: Tizedik kötet. Suky család. (Felső és alsó Zsuki †) 400-402.

[51] Petrichevich-Horváth Emil: A Suky család cimereslevele. Turul (1936). 69–77.

Toroczkai (toroczkószentgyörgyi nemes, báró és gróf) Ilona ősei, családfa összefoglalás[52]: Nagy Iván szerint „Erdély legrégibb törzsökös családjainak egyike, mely nevét ős birtokáról Toroczkó-váráról vette." Nagy Iván alapján Toroczkai Ilona ősei ismertek, az alábbiak szerint.

A1. **Toroczkai Venczel I.** 1241 (1241-ben a tatárok a torockói várba szorították, ahonnan a székelyek szabadíták meg).

B1. **Toroczkai Venczel II.** 1282-1290 alvajda.

C1. **Toroczkai István I.**

D1. **Toroczkai Miklós I.** 1373.

E1. **Toroczkai László I.** 1465., Θ **Sombory (magyarnagyzsombori) Zsófi.**

F1. **Toroczkai László II.** 1469.

G1. **Toroczkai Ferencz I.** 1516.

H1. **Toroczkai János. I. Θ Szilvásy (kecsetszilvási és cseszeliczki) Erzse.**

I1. **Toroczkai Ferencz III. Θ Paczolay Bora,** a nemesi ág törzse.

J1. **Toroczkai Ilona.** Θ **Pekry István**.

Sombory (magyarnagyzsombori) **Zsófi** ősei[53]:

A1. **Sombory Miklós.**

B1. **Sombory János.** 1438.

C1. **Sombory Zsófia. Θ Toroczkai László.** 1465.

Szilvásy Erzse[54] ősei:

A1. **Szilvássy Ambrús.**

B1. **Szilvássy Ilona** (Szilvássy (cseszeliczki) család leágazása) 1498. 1505. 1. Θ **Cseszeliczky Mátyás.** 2. Θ Gyerőffy Szaláthiel.

C1. **Szilvássy (cseszeliczki) János** 1516. 1532. Θ **Hosszuaszói (peterdi) Potentiana**.

D1. **Szilvássy Erzse. Θ Toroczkai János.**

---

[52] Források: A Toroczkai (toroczkó-szent-györgyi nemes, báró és gróf.) család. Nagy Iván: Tizenegyedik kötet. Toroczkay család. (Toroczkó-szent-Györgyi nemes, báró és gróf.) 266-273. Rettegi György: Emlékezetre méltó dolgok 1718-1784. – Bukarest, Kriterion, 1970. Karácsonyi János: A magyar nemzetségek a XIV század közepéig. I. Rész. Főúri és nemesi nemzetségek. Ákos nemzetség. Toroczkay-ág. Thoroczkay Sándor: Adatok a Thoroczkay család történetéből. Keresztény Magvető. 2004. 110. évf. 3. sz. 308-312. http://genealogy.euweb.cz/hung/thorocz1.html (Letöltés dátuma 2015. június 18.)

[53] Nagy Iván: Tizedik kötet. Sombory család. (Magyar Nagy-Zsombori) 276-282.

[54] Nagy Iván: Tizedik kötet. Szilvássy család. (kecset-szilvási, és cseszeliczki) 723-732.